

This item was submitted to [Loughborough's Research Repository](#) by the author.
Items in Figshare are protected by copyright, with all rights reserved, unless otherwise indicated.

3AT2_mp3_Our Story_Oral Histories of Women from Turkey

PLEASE CITE THE PUBLISHED VERSION

LICENCE

CC BY-NC-ND 4.0

REPOSITORY RECORD

Erkonan, Sahika, and Burce Celik. 2021. "3at2_mp3_our Story_oral Histories of Women from Turkey".
Loughborough University. <https://doi.org/10.17028/rd.lboro.13483047.v1>.

Tamam. İşte hani çocukluk dedik ya böyle, çocukken aklımda hep böyle şey vardı. Bu yaz ben dayımı kaybettim. Şeyden, ya korona dan değil. Fibrosefari diye bir rahatsızlığı varmış, sonradan öğrendik. Üç dört defa üst üste ameliyat oldu, beyin kanaması geçirdi falan. Her şey üst üste geldi ve şey oldu böyle, hani artık dayanamadı. Yaşı da, yetmiş beş yaşındaydı. 75 yaşında artık hani, doktor şey demiş: "Artık organlar da, hani beyin de çöktü. Beyin ölümü gerçekleşti. Bir 10 gün falan beklediler. Yavaş yavaş hani yoğun bakımdaydı, entübeydi. Tüm organları çöktü falan böyle, hani onunla birlikte çocukluğuma geri döndüm falan. İşte, annemi mesela ne kadar oluyor? 11 yıl önce kaybettim ben. Annemi tekrar yaşadım. Hani, çocukluğa tekrar döndüm. Annemden sonra, teyzemi kaybettim üç yıl önce. Onunla da yaşamıştım ama dayımla tekrar böyle bir hani, her şeyi yeniden yaşamış gibi oldum. Şey diyordum hep, böyle hani taziye gidemedik, İzmir'deydi. Benim de çocuklar vardı. O sıra çalışıyordum. Hani, zaten taziye ortamı gibi bir şey de yoktu.

Dayı demek, çocukluğum demek diyordum. Yazın bizimkiler köye giderken beni dayımlara bırakırdı. Dayımlar Siverek'te. İlçede bir evleri vardı. Böyle kiracıların da olduğu bahçeli bir evleri vardı. İşte o evdeyken işte biz bayağı oyunlar oynardık. İki üç kat bir yerdı böyle. İşte izmaritleri toplardık. Ortaokulda şey yapardık, o izmaritlerin şeylerini içerdik, poçikleri içerdik. Poçik derdik biz, o dibinde kalan yerler var ya işte. Dayımdan kalan onları, Samsun sigarasının, kuzenimle. Hep onları hatırlıyorum. Sonra şey yapardık, kitap okurdum ben. Yazın sıcağında bile çok severdim okumayı. Böyle hep klasikleri okurdum, ortaokuldayken. Hep böyle şey yapardım. Böyle bir yüklük gibi bir oda vardı, oraya tepilip orada okurdum. Dayım hep şey derdi: "Deliklere, deşiklere tepildi, "****" kitabını orada okuyor. E, tamam kızım gittin, okudun tamam! Benim kızımı niye istiyorsun? O bana su getiriyor, kahve getiriyor (gülüyor)." Yani benden garipti bir taraftan da ama bir taraftan da yedirmeye çalışırdı, zorla. "Ye! Ye!" falan. Böyle bir şeyimiz vardı. Yani öyle hani.

Annemle ilişkim de bir bakıyorum. Mesela çocukları büyütürken sürekli öyle bir ilişkimiz var aslında. Hep böyle annem gibi bir anne olmuşum, farkında olmadan. Aşırı böyle kendini veren, aşırı fedakâr, her şeyi çocuğuna göre programlayan, çocuk merkezli yaşayan bir anne olup çıkmışım yani hani. Ama hep böyle şey söylüyordum. Yani hani bir şeyleri yaparken de hep diyordum. Eğer bir çocuğum olsun, her şeyi böyle öteleyebiliyorum da, öteleyebilirim ta ki böyle hani, onların bana ihtiyacı olmayan olmayacağı zamana kadar. Yani böyle böyle bir ilişkim oluştu çocuklarla da hani.

Çocukluğumda da annem nasıl bir anneydi? Hani çocuklarıyla ilgilenen, hani ilkokul beşe kadar böyle hani okumuş ama böyle Siverek'te okumuş -Urfa'nın bir ilçesi.- Hep böyle şey öğüdü veren işte "Kızım çiçek ol, hani kollarını kavuştur, sessiz dur, öğretmen seni geçirir." O bile yeter yani (gülüyor). O mantıkla büyüttü.

Hani çok başarılı ol da, atıl da, hani öyle öyle bir kadındı ama gelenekselliğinin yanında şöyle de bir şeyi vardı. Hani çok geleneksel de bir kadın değildi, muhalif de bir kadındı aynı zamanda. Yani benim ve benim hayatıma böyle olumlu da olumsuz da katkıları oldu bunun. Yani çok muhalif olmasının. Eksileri oldu niye? Çünkü şeydi, hani kendini tehlikeye atacağın zaman bile lafını söylemek, lafını esirgememek, çoğu zaman insanı hani sosyal ilişkilerinde, kaybettiren de bir taraf haline getirebiliyor seni. Hani bu anlamda, hani kötü olabilir belki ama bir taraftan iyi. Yani kafanı yastığa koyduğunda arkasında çok düşünmüyorsun. Seni çok kurcalamıyor. Sadece sözünü söylemediğin noktada, kendini ifade etmediğin noktada çıkamıyorsun ve hani bu, bu seni üzüyor. Annem de öyleydi yani. İşte hani asla işte iki kızdık. Ablam ve ben, bir de abim vardı. Oğlunu çok severdi ama asla şey yapmazdı yani hani kızlarım da oğlum gibidir. Hatta onlardan daha değerli imajını da verirdi yani hani. Kimseye kızlar otursun, hani öyle bir kadın değildi yani. İşte, ben yurt dışına gidince beni destekleyenlerden biriydi annem hani. Ya da işte bir şiirim bir yerde yayınlandığında ya da bir yazım yayınlandığında gurur duyandı hani. Fotoğraflarımı görünce böyle hani bir yerlerde böyle hani gelenlere böyle gizli gizli "Bak kızım da bunu yapmış!" deyip böyle hani övünendi. Hani yanımda çok belli etmese de. Hani bir şekilde teşvik ediyormuş aslında beni bir şeyleri yapmaya, gururlanıyormuş yani hani. Ama hani bi' bir taraftan da şeydi de hani. Nasıl söyleyeyim? Bir zavallılığı da vardı sanırım. O da şöyle bir şeydi. Hani o onun getirdiği bir eksi durum da var hep böyle hayatta. Mesela teyzelerimle bir araya geldi mi annem hep bir tarafta itiraz eden, hep bir tarafta bir şeylerin doğru olanın yanında olandı. Ama bir taraftan da hep böyle bi' bir şeylerde de böyle bir şey yapardı. Nasıl söyleyeyim ya? Mesela hep böyle bazen de farkında olmadan hani omuzları ağırlığında taşıyandı hani. Böyle ama kuzenlerim hep hepsi şeyi söyler işte. Hani mesela diğerleri aileyle ilgili herhangi bir sıkıntı olduğunda, hep böyle doğru sözü söyleyen kadın olarak bilirlermiş annemi hani. Halen de diyorlar: "Kimse söylemez ama "****" söyledi." derler yani. Öyle bir kadındı yani hani. Bilmiyorum. Ya mesela taziyesinde benim onu bir defa gören arkadaşlarımı bile etkilemişti ki, böyle onları bile nüfuz etmişti ki yani gelip böyle taziyesinde ağladılar yani. Hani böyle benim ender, entel dantel arkadaşlarım gelip hani şey yapacak arkadaşlarım hani nasıl söyleyeyim? Bir şekilde insanlara nüfuz etmeyi beceriyordu yani. Hani bu bilmiyorum. O, onu özel yapıyordu hani. Onun kadar başarılı mıyım bu hayatta? Bilmiyorum yani. Hani üç evlat büyütmekle alakalı bir şey değil yani. Sadece nasıl söyleyeyim hani? Hayatı sevmekle alakalı bir şey. Yani hani sabahın altısında işte, hani güvenlikçilere elinde yemek titreye titreye götürürdü falan böyle hani. Kahvaltı sofraları hazırlardı, işte hani ya da alt katta şeyler vardı bizim. Bu hani çocuk evleri, çocuk yuvaları diyorlar ya hani. Çocuk esirgeme kurumundan ayrı çocuklar evlerde hani. Çocuk yuvası mı diyorlar? Mesela o, orada çocuklar vardı. Mesela Ramazan ayında sürekli onları şeye davet ederdi hani, onları yemeğe davet ederdi. İşte, ablalarıyla birlikte ya da yemek yapıp götürürdü falan. Hatta vali bir ara şey için bize gelmişti. Bu, yeni yılda, işte aileleri ziyaret ediyorlar ya, annemi de duymuş demek ki o dönemin valisi bizim eve gelmişti ziyarete, işte annemi duymuş hani. O ablalar söylemiş: "Bizimle çok ilgili. Hani çok yardım ediyor." diye.

Hani böyle gelip bir iki üç saat emniyet müdürleriyle vesaire bizimle ve annemle zaman geçirmişlerdi böyle. Çok hoşuna gitmişti tabii. Ne bileyim, öyle bir kadındı annem.

Hani ben oradan buraya düşününce mesela hep böyle bir bahçeli evimiz vardı ama nasıl bir bahçeli ev? Böyle birinci katta, zemin katta. Babam sonra onun çevresini, zemin kattaki çevresini böyle duvar örmüş. Ondan sonra, orada bir sürü binanın da, yüksek binanın da ortasında sonra oraya böyle bir avlu yapmış. İşte akşamları orada yatıyoruz, falan geceleri. Sonra bir incir ağacı var. Sonra o topraktan böyle şeyler yapıyoruz, bir şeyler yapıyoruz sürekli. Bir asma ağacımız var falan böyle hani. Sürekli o asmanın başında bilmiyorum ama koruklar vardı böyle. Korukları koparıp, koparıp yiyoruz ya da o küçük dalları var böyle daha yaprakları çıkmadan önce ekşimsi böyle onu koparıp yiyorum falan böyle. Hatta bizim bahçeye asmayı ekince şey dedi: "Bana benim çocukluğumu getirdin." yani, hani. Bir baktım, birken üç dört oldu sonra. Ne kadar hoşuna gitti böyle. Yani çocukluğumuz güzel geçti, diyebilirim. Hani çok bahçede oynuyorduk. Hani pencere zaten zemin katta, böyle hani görüyor annem falan. Böyle daha özgürdük, tabii ki de daha sosyaldik hani. Daha az korkuluyduk ama daha mesela ilkokulda şey okula yürüyerek gidip geliyorduk yani hani. Servisler yoktu. Şimdi iki adım için bile anneler servis istiyorlar, ister istemez. Medyadan duyduklarını, hani duydukları korkutuyor. Beni de korkutuyor hani. Şimdi birazcık daha özgür değiliz yani. Sitede bile bırakamıyorsun çocuğunu tek başına. O bile korkutuyor seni yani hani. Yani biz bir bakımdan daha özgürdük, daha özgür yaşıyorduk yani hani. Ama bir bakımdan da, bir taraftan da şeydi hani. Eksiklik vardı hani. Ne eksikliğiydi? İşte mesela şeyle konuşuyoruz, "****" konuşuyoruz biz. Bizim şu an sofrada serdiklerimi, mesela bi' peynirse üç dört çeşit peynir koyuyoruz sofraya ya da zeytin de. Ama daha önce sayılı bırakılırdı tabağa, falan böyle hani. Alım gücümüz daha azdı. Daha azına sahiptik hani. Tekstil bakımından da yine, şey de öyleydi yani. Bir pantolonla bir kış, bir yazı geçirirdik. Eskimezdi, kardeşe kalırdı falan. Ablaminkileri giyerdim. Birkaç yıl giyerdim, sonra yenisini alınana kadar ancak o diğeri eskiyene ve hani kullanılmayacak boyuta gelinceye kadar.

Şimdi öyle değil yani hani. Bir şey alırken üç dört tane birden alıyorsun yani hani. Hayat çok şey, nasıl söyleyeyim? Aslında kolay değil ama biz böyle tüketerek bir şeyleri daha şey yapıyoruz daha. Hem kendimiz için zor hale getiriyoruz hem de daha nasıl söyleyeyim? Ne diyebilirim ki? Yani daha içinden çıkılmaz hale getiriyoruz. Yani mesela bir ara arkadaşım gelmişti. Şeyden, Prag'dan "****" la birlikte gelmişti. Evlenmişler işte. O da filmler çekiyor, belgesel filmler de çekiyor "****" da, hem de kurgucu. Geldiler, çok böyle bir şey yaptı hani. "****" şey demiş: "Biz böyle bir hayatı yaşayamayız zaten Prag'da." Ama zaten böyle bir hayat yaşamasınlar yani hani, onlar bu kadar konforlu bir hayat yaşa, yaşamayız. Ama daha mutlular bence. Niye mutlular? Çünkü bir anlamda hani yaptıkları her işte bir arkalarında, bir destekleri var yani hani. Biz öyle bir desteğe sahip değiliz. Hani bir taraftan daha özgür hareket edebiliyorlar

yani. Hani mesel haftanın bir günü çalışarak bir, bir haftalık giderini karşılayabiliyor. Ama biz böyle bir şey yok. Haftanın beş günü çalışıyorsun, halen çalışıyor benim çalışmadığım günler. Hafta sonu sokağa çıkma yasağı oldu diye sinirleniyor. Çünkü evde oturduğunda çalışamayacak ve kazanamayacak. Yani bir taraftan da çok açgözlüyüz aslında. Bunu çok tartışıyoruz ama bu çok yorucu bir şey aslında. Hani farkında olmadan kendi hayatımızı şeye çeviriyoruz. Çok yorucu bir hale getiriyoruz yani çok. Nasıl söyleyeyim? Çok acımasız bir hale getiriyoruz aslında farkında olmadan. Yani çocuklarıyla geçireceği zamanı o, ders peşine kaçıyor. Niye? Çünkü daha konforlu bir hayatları olsun diye ama en başta gerekli olan şeyi kaçırıyor. Çocuklarıyla geçirdiği zamanı yani ki bu her şeyden önemli bence. Öyle. Yani o yapmayınca ben yapmak zorunda kaldım. Bir o taraftan hani şey, bu benim için çok yorucu bir şey hani. Çok şimdi bu bu sene bir gerginliğim yok. Daha az çalışıyorum ama hani, pandemiden dolayı. Ama daha önceki senelerde daha bir gerginlik yaratıyordu bende. Çünkü açığı kapatman gerekiyor hani anne olarak. İlgisiz bir baba olduğu için değil, o sadece bunu dengeleyemediği için halen çalıştığımız zamandan beri sürekli çalışıyor ve halen, bunu dengeleyemiyor yani hani. Halen, bunun ayırdına varmamış. Ara ara söylüyor ama tam böyle oturmadı. Belki de artık bedeninin ona demesi lazım "Otur yerine!" demesi lazım yani hani. Zihni demiyor hani, bunu ona. Bilemiyorum yani. Öyle bir durum. Anne olmak zor hani. Ama bir taraftan da şeyi de söylüyor mesela, hep diyor: "Sen diyor, evde düzeni sağlamazsan, böyle bir düzen olmasa çocuklarla işte, hayatımızda, ben bu kadar çok çalışamazdım." Ya belki de ben ona bu şeyi vermiyorum, hani o fırsatı vermiyorum. Her şey düzenli işlerken, o da diyor ki: "Tamam, o zaman zaten burada her şey tıkırında. Bari ben de dışarıda bir şeyler yapayım ve birazcık daha ileriye taşıyım." Ama ileri ne? İlerinin ölçütü de ne? Onu bilmiyor yani hani, bu hayat böyle gitmiyor. Ben onu biliyorum, (gülüyor) öyle diyeyim. Yani bilemiyorum yani, o, o ayrı bir boyut.

İş boyutuyla çok sıkıntılı bir süreçten geçtim ben. Yönetici pozisyonunda çalıştım mesela geçen "****" dönemi. Bir de o tarihi süreçte. Ondan sonra tabii yönetim değişince, kayyum gelince şeye geçtim. Bu sefer kitap kafelerde çalışmaya başladım birinde ve pandemi süre... Ya, çok sıkıntı değildi aslında benim için. Hem istediğim kadar kitap okuyordum hani hem ilgileniyordum. İşimi yapıyorum ama pandemi de çok sıkıntılıydı. Çünkü hasta olan çok fazla öğrenci geliyordu ve açık kalmaya devam etti. O sıkıntılıydı yani ve tedirgin eden bir şeydi. İşte HES kodlarıyla insanları içeriye alıyorduk ve onlarla ister istemez muhatap oluyorduk. Yani hani ve her gün birilerini duyuyordum. Hasta işte, her gün bir personel arkadaşımız şey oluyordu, hasta oluyordu falan yani. İster istemez tedirgin oluyorsun hani. Kapatılmıyor da şey de olmuyor. Ayakta atlatmışız belki bilmiyorum hani. Birazcık da hani dikkatli beslendiğimiz için. O sıkıntılıydı. Ondan sonra izne ayrıldım zaten. Hani okullar tam kapanmayınca "****" özelden aldık. Şeye verdik, devlete ama devlete de göndermedik. Çünkü hani şeyi çok duyuyorduk hani. Hasta olup da bulaştıran hani ailesine, okuldan, öğrenciyi çok duyduk. Hani onun için de şey yapmamaya çalıştık çünkü "****" de var evde. "****"

kreşe göndermedik. Yani hani göndermediyse ikisini de göndermeyeceğiz. İkisini de aldık. Geçen marttan beri okula gitmiyorlar. Online eğitim de istemiyor. Online eğitim de istemediği için evde şey yapıyoruz. Evde eğitim vermeye çalışıyoruz. İlkokul üç zaten, çok da zorlayan bir şey değil hani. Hepsi birlikte böyle dönüşümlü olarak bu açığı kapatıyoruz. "****" zaten bıcırık bir şey. Ablasından ne görürse onu yapıyor yani (gülüyor). *Puzzle*lar, kitap okuma yetiyor ona. O aşamadayız yani. Etkinlik, bol bol etkinlik yapsın falan yani. Sabah akşam saydırıyor zaten bize hani. Bir ara "Dur!" diyesim var ama öyle bir şey.

O, başka ne diyebilirim, işte "****" hayatıyla ilgili o, ya onunla ilgili aldığımız kararlardan sonra, "****" okuldan alacağız, devlete yazdıracağız bi' bi' şekilde bizim hayatımız da şey oldu. Bi' bi' bir süre işe gitmedim ben. Şimdi, "****" geçtim ama. Daha rahatım. En azından bir masam var, bilgisayarım var. Böyle hani. Oturduğum yer belli, çalıştığım iş belli. Kitabımı yine okuyabiliyorum, şu sıralar çok iş yok. Olmadığı zamanlarda zaten evrak işleri vesaire o tür şeylere yardımcı oluyorum. Daha düzenli oldu benim için de. Ya haftanın iki üç günü çalışmak daha az stresli, en azından. Çocuklar da evde olunca. Ama keşke şey olsun isterim yani. Haftanın beş günü çocuklar okulda, çalışıp o yoğunluğa da razıyım. Hani pandemi olmasa, bu stres olmasa ve çocukların hayatları daha düzenli olsa. Yani şimdi bu, bu durum çok çok şey yani. Nasıl söyleyeyim? Çok yorucu. Hani hem anne olarak beni yoruyor hem böyle o maskeyle hareket etmek çok zor bir şey hani. Yani yemek yiyemiyorsun, bir şey yapamıyorsun, çok zorlanıyorsun yani. Ortak kullanım alanlarında bile dikkat etmek zorundasın hani. Öyle, çok stresli bir durumdayım onu söyleyeyim. Ama şey olarak hani yine bi' birçok şeye göre hani yine iyi. Şu an hani birimde olanlar atlatıyor, ayakta atlatıyor. Onlarla temas halinde çok olmuyoruz. Dikkat ediyoruz. Hani böyle bir süreç hani. "****" direkt ders vermeye devam ediyor. Hani o bire bir derslere devam ediyor. O derslerde de şey yapıyor, maske falan dikkat ederek. Bilmiyoruz ama nereden geleceğini bilmiyoruz. Hava kirli bir defa. Oradan bile bulaşabilir. Öyle bir süreçteyiz yani. İnsanlarla konuşunca diyaloglarımız artık hani daha çok şey, hep böyle şey. Bir iki soruyoruz: Ne yaptın? Sonra pandemiyle ilgili giriş yapıyoruz bir şekilde. Ondan sonra olay duyduklarımıza, hastanelerin durumuna, yoğun bakım servislerine, mesela özellikle "****" konuşunca, durumlar daha da bir değişiyor falan. Yani hep böyle, sohbet konularımız bu yani. Hani kendi ama onu şeyi biliyorum hani. Annelerin çoğunun hayatının mutfakta geçtiğini biliyorum. Kadının hayatı mutfakta geçiyor yani. Mutfaktan yatağa, yataktan mutfaka öyle bir arada, diğer evin diğer bölümleri bir bakıyoruz yani, öyle bir durumdayız. Genelde şey, genelde ne diyeyim? Genel olarak böyle, hayatımız böyle. Ama çok şey değil, çok fazla duyuyorum. Şey olayı çok fazla, şiddet olayı çok fazla. Boşanmalar çok fazla. Kaynım yakın süreçte boşandı. İşte hani böyle çok anlaşılmadılar. Çocuk yoktu. Ha, "Bir şey olmaz." dedik falan ama işte çok böyle hani eğitilmiş insanlardan da çok duyuyorum böyle hani boşanma olayı, şiddet vakaları çok fazla var. Pandemiden dolayı hani aynı evde yaşamaya devam ediyorlar ama böyle hani başka türlü olsa ayrılırlar yani. Hani, hani öyle söyleyeyim. Öyle bi' birçok şey duyuyorum yani hani böyle. Onun

dışında, bilemiyorum hani şeye, bu süreçte şey düşünmeye başladım hani. Sen hani bu koşturmaca mesela "****" benim şeyimdi. "****" durdum. "****" öyleydi, bi' birkaç yıl durmuştum ve birkaç yıl durdum yani. Hani o öz bakım becerileri tam kazanana kadar. "****" üç yaş oldu. Ondan sonra durdum ama sonrasında ben nerede olacağım bu hayatın? Onların hayatının aslında ben neresindeyim? Hani o belli. Konumum belli. Ama ben kendi hayatımın neresindeyim? Hani bir noktadan sonra herhalde bunu konuşmaya, bunu düşünmeye başlayacağım hani. Bunu bunu düşündüğüm noktadayım aslında. Çünkü niye? Düşünmek için çok zamanım da var aynı zamanda bu kadar koşturmacanın içinde. Daha çok zamanım var hani. Daha çok bu sıralar okuduğum kitaplar her şeyler böyle. Hani şey eğitimpedia'yı takip ediyorum. Sonra işte çocuk gelişim kitapları okuyorum böyle, Daniel Siegel'in kitaplarını aldım, serisini falan onları şey yapıyorum. Bir yerlerde hata yapıyorum diyorum mesela bazen. Cidden dönüp baktığımda, yapmadığım ortaya çıkıyor, olabilir ama yine bazı yerlerde, yine tökezliyorum yani. Okumayla bitmiyor bu iş, çok zor bir şey, iniş yani onu anladım (gülüyor). Yani, zor bir şey. Yani, ama daha az sinirli gibiyim. Eskiye göre daha böyle daha relaksım. Niye öyle relaksım, onu bilmiyorum. Sanırım, çocuklar beni biraz relaks haline getirdi, mecburiyetten (gülüyor). Ben de öyle oldum. Yoksa, sinirli biri olmak çok daha kolaymış, onu biliyorum. Her şeye kızabiliyorsun, sinirlenebiliyorsun yani sonra dönüp arkana bakmıyorsun (gülüyor). Şimdi bunu yapamıyorsun, sorumluluklarım var. O çok üzücü bir şey. Yani, gergin gergin geliyor. Sabah altıda çıktı; babasını köye götürüp geldi. Akşam 8.30-8.45'te dersini bitirip, 9.00'da sokağa çıkmadan önce evde olacak. Gelecek, sinirli, şimdi benim sinir olmaya hakkım yok (gülüyor), gergin olmaya hakkım yok. Mecburen, ben hep böyle gülen bir surat oluyorum ben (gülüyor). O da çok bazen yorucu oluyor. Öyle bir şey oluyor yani. Allah'tan bir kadeh şarap içiyorum mesela gece yatmadan önce, o rahatlatıyor. İyiyim işte bu arada okudum. Bir kadeh şarap içip, böyle uyuyorum. Hem deliksiz uyuyorum hem iyi geliyor böyle bir rahatlıyorum. O, o benim özel anım hani. Açıyorum, bir film varsa izliyorum ya da bir kitap okuyabiliyorum yani. O anı iyi değerlendiriyorum. Orada bir-iki saat bir zaman ama o, o keyifli bir şey yani hani benim için.

İlkokulda, "****" İlkokulu'nda okudum. Öyle bir okul ki, şimdi özel statüsünde bir okuldu. "****" semtinde, böyle hani "****" de şey bir semtti o zamanlar, böyle hani bayağı durumu iyi olanların kaldığı bir semtti. Hani bizim durumumuz o kadar iyi olmasa da, böyle hani belli bir kesimin kaldığı bir semtti. Genelde böyle hani subay çocukları falan da oraya gelirdi, hani doktor çocukları da. Kuzenimle birlikte okuduk. Daha doğrusu o benden bir yaş küçüktü ama ben şey olunca, hani ben okula gidince, o da bir şey yapmış "Ben de gideceğim" demiş. Sonra geldi böyle o, birlikte okuduk ilkokulu. Ondan sonra ilkokulda şöyle de bir şey vardı, öğretmenimiz ikinci sınıfa kadar çok iyi bir öğretmendi. Sonra, çok iyi bir öğretmen olduğu için özellerden biri onu kaptı ve üçüncü sınıfa geçtiğimizde yeni bir öğretmen geldi ama öyle bir öğretmendi ki, yani hani tabii, öğretmen demek her şey demek senin için, öyle bir dünyada yaşıyorduk o zaman. İki tane

doktor kızı vardı, tüm dersi o iki doktor kızına anlatıyordu o öğretmen. Yani benim hayatımın travmasıydı yani. Ondan sonra hani çalışmak istemiyorsun, sözünün para etmediğini biliyorsun, hani, her şey çünkü onların çerçevesinde. Anladın mı? Anladınız! Hani ikisi. Ne anlatılır bütün ders? Öyleydi hani. Sonra şey, hatta şöyle bir şey söylüyordum: "Asla" diyordum. "Böyle ayrımcılık yapan bir öğretmen, ötekini yaşatan bir öğretmen, benim kızımın öğretmenini olmamalı" diyordum ama başıma geldi (gülüyor). Sonra, neyse öğretmenini değiştirdi, biraz durulduk. Bundan sonra daha dikkatli olmaya çalışacağız böyle hani. Oluyormuş demek ki! Öğretmenler öyle şeyler yapıyorlarmış. Ne yazık ki! İlkokul... Ama eşime söyledim, şey diyor: "İlkokul öğretmenleri yapıyor bunu." Hep onlardan yani, ortaokulda böyle bir şans yok. Liselerde böyle bir şans yok. Ama ilkokulda mutlaka böyle ayırım yapan öğretmenler olabiliyormuş yani. Ama biz çok bariz bir şekilde hissettik bunu. Zoom'da farkettilik ve ondan sonra şey dedik: "Yok, keseceğiz." Yani hani, oluru yok, yani öğretmenle konuştuğumuz halde değişmedi bazı şeyler. Neyse, ilkokul bitince, Alman Lisesi sınavlarına girdim, kazanamadım. Böyle, çok böyle zaten şey yapan bir öğretmenin de yok ya hani, seni böyle çok... Nasıl söyleyeyim? Seni kamçılayan, hadi çalış diyen bir öğretmenin de yok ya. Ablamları görüyorum onlar iki-üç sınıf üst mesela, onların şey mesela öğretmenlerin şeyi, yani tüm sınıfın hepsi, hemen hemen hepsi Anadolu lisesini kazandı. Çünkü, öğretmen çok disiplinliydi, tüm çocuklara eşit şartlarda eğitim verdi. Bizde bir-iki kişi falan kazandı yani hani. Sebebi de, öğretmen zaten tüm sınıfı gözden çıkarmış, iki doktor çocuğuna her şeyi anlatıyor yani hani. O yüzden de çok vasattı hani. Anadolu Lisesi'ni kazanamadım, bu sefer şey yaptım böyle, biraz bizimkilerin çok dini duyguları da yok aslında ama bu sefer İmam Hatip Lisesi'ne geçtim. Bir şey yapacağım yani orada hani, bir ifade edeceğim ya kendimi. Annemin de böyle bir, teyzemlerin de dini yönleri var. Onlar da kraldan daha kralcı olmuşlar. Aslında Ermeniler hani. Teyzem öyle, anneannem öyleymiş işte. Anneannem sonra şey oluyor, işte hani, dedemle evleniyor. Hani şey derler ya "Ay adeti görmeden evleniyor." Ve evlendikten sonra da şey yapıyor hani, evlendikten sonra da "****" oluyor. "****" oluyor ve hani bütün kızlarını da aslında çok öyle yetiştirmese bile hani sırf o "****" gibi küçük bir yerde, o şey var ya üzerlerinde işte, döl, gavur dölü yaftası var ya onu silmek için mi ne artık, aşırı şey bir tarafları. Biliyorsun aşırı yobaz değiller, rahatlar, hani içki şişelerini bile görüp seslerini çıkarmaya biliyorlar. Annem, dolaptaki içki şişesini, "Dayının bu!" deyip beni savunabiliyor, abime karşı ya da diğerlerine karşı. Ama bir taraftan da böyle hani dini yönleri de var. Annem çok böyle bir tarafta değildi yani, mesela hacca hiç gitmedi. Teyzelerimin hepsi gitti ama annem hacca hiç gitmedi. Gitmeme nedenlerinden biri de şeydi herhalde, sıkıntıya gelemiyor kadın. Yani hani, şey yapamıyor, tamam namazı kılıyor ama kaçıra da bilir (gülüyor). Şimdi, hacı olsa, bunu yapamayacak. Oruç tutuyor ama yani hani arada fire de veriyor. Şimdi, hacı olsa, bunu yapamayacaksın, gözler üzerinde olacak. Sadece ona "Hacı Teyze" dense hoşuna gidiyordu, sesini çıkarmıyordu ama hacılığı yapmadı. "Ben sıkıntıya gelemiyorum" dedi, "Benim hastalığım var" falan gitmedi hacca mesela hani. Ondan sonra, öyle de bir kadındı hani. Teyzem de öyle; yani erkek arkadaşlarımız eve gelirdi, hani çok şeydi, nasıl söyleyeyim,

hani sesini çıkarmazdı, görüşürdü, kalırlardı, hani öyle bir şeyleri yok, yobazlıkları yoktu. Hani, anlatabiliyor muyum? Abim de tanıştırdı, ederdi. Tabii, abimi artık biraz yavaş yavaş hayatımdan çıkarıyorum. Onun nedenlerinden biri de Urfa'ya taşındı ve Urfa... Eşi de biraz şey bir kadın böyle hani tutucu da değil aslında ama böyle aşırı bir geri kafalılar onlar. Ve abim de, bakıyorum, yavaş yavaş öyle olmaya başladı hani. Hayatı öyle yaşıyor. Ve ister istemez kopuyorsun yani hani çok da bir şey paylaşamıyorsun. Çünkü, iki kelimenden biri, iki kelimelerinden biri değişiyor yani hani. Hayata farklı tutunuyorlar onlar. Yani, hani bana gelip şeyi söylüyor, "Artık sen de bir namaz kıl, sen de orucunu tutuyor musun? Artık siz de bir şey yapın" falan diyor. Ben şey diyorum ama "Yani ben hak yemiyorum, hukuk yemiyorum. Yani kimsenin hakkını yemiyorum." Bu hayatta en önemli şey; kimsenin, yani kul hakkı yememek. O bizimkini yiyor! Abim yiyor mesela (gülüyor). Deyince duruyor. Sesini çıkaramıyor ama artık. Yani "Kul hakkı yemiyorum" diyorum. En büyük şey bu! Bu hayatta yani. Hani, en önemli şey bu. Bunu yiyorsan tamam! Sıkıntı var. "Oruç tut, namaz kıl hani o günahlarından arın ama benim öyle bir derdim yok ki!" diyorum. "Ben kul hakkı yemiyorum" diyorum. Öyle bir şey.

Ortaokula İmam Hatip'e gittim. Yani kimse baskılamadı aslında. Babam da biraz şeydi işte eskiden TKP ve İşçi Parti, İşçi Partisi miymiş? TKP mi? İşçi Partisi. İşte, İskenderun'da okumuş liseyi. Sonra, şeye gitmiş, İstanbul'a gitmiş. İşçi Partiliydi ve hep ona şey diyorlarmış işte: "Komünist, Komünist" diyorlarmış şeyde "****" de. Bizim bu arada, baba tarafı çok böyle köklü bir aile. Annem de böyle "****" onlar da böyle hani "****" akrabaları, onlar da çok zengin aileler yani bunlar. Babam sonra memurluk yapıyor falan ama böyle köyden çok bir hisse de almıyor. O yüzden böyle, çok böyle kıt kanaat yaşıyoruz biz. Hani, kendi kardeşlerini şey yapmıyor böyle hani, komünist ya adam, böyle hani hayat görüşü olarak çok daha farklı. Ama mutlu muyduk? Çok mutlu bir çocukluk geçirdik. O ayrı. Yani hani, mesela kuzenlerime bakıyorum onlar çok daha rahat koşullarda yaşadılar. Mesela, bizde harçlık olayı yoktu, hani. Yoktu, para yoktu çünkü yani harçlığımız yoktu ama biz daha mutluyduk hani. Birçok... Gerçekten daha mutluyduk. Yani, hep mesela, bizim evde kavga olmazdı. Ben bir defa kül tablasının yere indiğini gördüm mesela, yere döküldü, annem "Döküldü" dedi falan böyle. Ama babamın fırlattığını biliyorum. Sadece o. Babamın sesinin asla yükseldiğini görmedim yani hani. Duymadım.

Annem daha dominant bir kadındı. Hani, dediğim dedikti falan yani hani. Ne bileyim hani, çekti diyemem, mutlu bir kadındı hani. Ortaokulda babam işte istemiyordu. Onu demiyor, yani Kuran biliyor, işyerinde Zazaca konuşuyor, kendi aralarında Kürtçe konuşma diliyle konuşuyorlar ama babam bir taraftan da şey de bir adam yani "Kızım, kendi isteğin mi?" "Evet kendi isteğim." Aslında kendi isteğim değil. Sadece bir açığı bir diğer şeyle, aile içindeki konumumu kurtaracağım artık neyse, manevi baskıyla, bir şekilde İmam Hatip'e gideyim dedim. Pişman olmadım ama bunu söyleyeyim yani. Düz bir ortaokula gitseydim bu kadar

farklı bir şey, farklı bir arayışın içine girer miydim bilmiyorum yani. Ama orada hani öyle bir şey oldu yani. İmam Hatip'in bende yarattığı bir şey vardı. Hani, nasıl söyleyeyim, işte Bediüzzamancılara bir takıldım. Orada bir yeni şeyler öğrendim. Hani bir hayat felsefesi var yani. Eski İmam Hatip'ler şimdikilerden çok farklıydı. O zamanlar daha böyle bir, cidden de böyle dini, dinle yaşayanlar vardı hani. Bir taraftan da, hani böyle bir dışarıda mini etekli, oraya geldiğinde başını kapatan ortaokul öğrencileri de vardı hani. Ha, bir taraftan da şeydi, nasıl söyleyeyim, bir taraftan da iyi, iyiydi. Çünkü, niye? Farklı bir şeyler gördüm hayatımın o döneminde. İşte, orada bir şey vardı mesela, “****” yanında bir yer var işte, oraya gider gelirdik falan böyle. Hani kendi açımdan da, böyle bir arayışın içindeydik de ama böyle. Her tarafta çok konuşan bir tip olduğum için, herkes de beni kendine çekmeye çalışıyor. Nurcular bir taraftan, işte nasıl söyleyeyim, işte Yurtseverler bir taraftan, herkes bir tarafa çekiyor ama hiçbir tarafta da değildim aslında. Çünkü böyle sadece konuşan, sadece bir yorum yapan, okuyan böyle bir tiptim. Sabah beşlere kadar kitap okurdum böyle deli gibi. Ondan sonra, hatta kütüphaneci bir gün şey söylemişti, iki günde bir kitapları değiştiriyorum, Tolstoy'un o kalın kalın kitaplarını. Kütüphaneci bana dedi: "Dalga mı geçiyorsun sen benimle?" "Yok valla!" dedim, "Anlatayım istiyorsan." Sabah beşlere kadar kitap okuyorum. Seviyorum yani okumayı seviyorum. Sekizde kalkıp okula gidiyorum. Sonra geliyorum, uyuyorum, ders çalışmıyorum, ooo paso kitap okuyorum yani hani. Yani, yine hani başarısız bir çocuk değildim. İyiydim ama hani öyle çok da, kitaplar daha çok hayatımı destekliyordu. Hani, bir taraftan da işte hani o ortaokul çocuğu, *Genç Werther'in Acıları*'nı okumasa da iyi olurdu hani, diyorum. Ya da işte Ömer Seyfettin'in Bomba'sını ya da Beyaz Lale'sini okumasa da iyi olurdu diyorum. Çünkü onlar ortaokul çocuğunun okuyacağı şeyler değildi. Yani kafamın bir tarafında da böyle bir şeyler bıraktı o zamanlara ait yani. Mesela şimdi çocuğuma onu yapmıyorum. Kitabı bir okuyorum, hani yazarına bakıyorum, içeriğine bakıyorum, ondan sonra veriyorum hani. Çok da babam, o dönemlerde demek ki yoğun çalışıyor, birazcık da boş bırakmış yani. Hani, annem belki o bilemezdi, ama o konuyu atlamış yani. Sonra liseye geldiğimde düz liseye geçtim. Tabii, ortaokul yani İmam Hatip'e geçince çok fazla mücadele etmedim ama liseye geçince, düz liseye İmam Hatip'ten, daha böyle bir sıkıntı yaşadım. Niye? Çünkü bizimkiler inanmışlar: "İmam Hatip'e gidenler, cennete gider. Ailesi de cennete gider!" Ne alaka? Bizimkiler inanmış ya buna bir defa (gülüyor). İnanmışlar ya, çıkayım istemiyorlar. Yani, o da ayrı bir şey. Sonra babam "Ben kızım sana desteğim ama sen niye çıkıyorsun? Ben sana İmam Hatip'e giderken de baskı uygulamadım, şimdi de uygulamıyorum" dedi. Ama böyle hani şey de yaptı yani. O bile istemiyordu yani adam, adamın bile bir tarafı tutucu olmuştu. Annemle çatıştılar falan böyle hani. Bir gün, birden, babam kaydımı aldı, düz liseye verdi. Sonra, gergindi. Annemin de o sıra taziyesi mi var ne, dedi ki "Beni gafil avladınız!" (gülüyor), "Yoksa ben izin vermezdim." Yoksa çıkmama izin vermeyecekti. Neyse, çıkışım bir olaylı oldu. Düz liseye gidince ama sıkıntı yaşadım. Çünkü İmam Hatip kız lisesi olarak ayrılmıştı bizim zamanımızda. Sonra mesela, erkek, düz lisede tabii erkek, karmasın yani. Erkek öğrenciler de var ve onlara karşı tutuksun, konuşamıyorsun. Bir şey söylüyorlar, böyle bir

şeysin, bir tuhafsin yani. Hani, ortaokulda belki onu aşmış olsaydım, arkadaş olarak bakmış olsaydım, lisede bunu yapmayacaksın. Hani, dinin böyle etkileri var yani. İster istemez böyle bir mahcubiyet taşıtıyor sana. Hani, çok da rahat olamıyorsun yani hani. O böyle bir şeydi hani, flörtün olmuyor falan. Daha çok platonik takılıyorsun. İşte, üniversiteye geçene kadar o süreç öyleydi hani. Sonra bayağı bir sıkıntılar oldu; Hizbullah dönemi, bayağı satırlarla işte teneffüslerde falan böyle saldırıyorlardı falan. Böyle sıkıntılar yaşıyorduk, gözümüzün önünde kaç kişi öldü. Kezzap yiyorlardı falan böyle hani. Sürekli sen de tehditler alıyorsun falan. Mesela teneffüslerde üç kişiden fazla kişi şey yapamıyordu, yürüyüş yapamıyor, yürüyemiyordu yani. Volta atıyorsun hani böyle o, izinli değildi yani, yasaktı hani. İşte mesela bir tane şey vardı, asker eşi bir bayan vardı, biyoloji öğretmenimiz hatırlıyorum, sınıf öğretmeni, Bir gün şey dedi, "Bu sınıfta" dedi, "düzen niye böyle?" Hani iki sıra erkekse, bir sıra tek kız ve bunlar hep böyle şey oturuyorlar, niye böyle ayrı ayrı oturuyorlar? Haremlik, selamlık gibi. "Kabul etmiyorum" dedi. Bunu karıştırdı, karma yaptı. Tabii, şeyler bu, bu hesabına gelmedi, Hizbullahçılar, işte o Nurcular vesaire, hoşlarına gitmedi bu durum. Öğretmeni tehdit edemiyorlar. Çünkü öğretmen de güçlü sonuçta, yani hani güçleri yetmiyor, Allah'tan ki yetmiyor. Kadın da hoş bir kadındı valla. Sonra, şey yaptılar, yani bir-iki ders arada yazdılar, bir-iki hafta öyle gitti. Ondan sonra hayır dediler. Böyle tekrar aynı düzene oturttu. Hoca bir şey diyemedi artık yani. Hani gerçekten sıkıntılıydı, sıkıntılı tiplerdi. Onlar, onlarla birlikte yani, liseyi de öyle okumak, o da çok sıkıntılıydı yani hani. Öyle bir sınıftı ki, mesela, onların tüm elebaşları aynı sınıftaydı, çok sıkıntı yaşıyorduk yani o yüzden hani. Yani okuduğun okuldan bir şey anlamıyorsun, hani, dersine odaklanamıyorsun. Yani yılın bayağı bir süresi şeyle geçiyor, sürekli olaylar var gözümün önünde, görüyorsun. E korkuyorsun, canından da korkuyorsun. Sürekli raporlarla. Liseyi hep ben... Lise 1, 2, 3, 60 günlük rapor, izinler ve raporlarla geçiyordu benim sürekli. Yani okulu da okuyamadık. E temeli de edinemedik. E ortaokulu da İmam Hatip'te okuduk. Ders konusunda çok da başarılı değildim yani hani, onu söyleyeyim. Sonra, dersanelerle falan, özel derslerle telafi edelim falan dedim ama böyle çok da, bir şekilde, şey yapamadım ya. Bir şekilde, oturmamı ya.

Sonra, babamı kaybettim liseden sonra zaten. Hayatımız bir şekilde tepetaklak oldu diyeyim. Ama annem çok güçlü bir kadındı. Bir şekilde topladı hepimizi. Ablam önceden okuyordu zaten. O mezun oldu, geldi. Sonra, abim mühendislik yapıyordu işte makine, makine mühendisliğini okuyordu o sıra. Deli, dolu bir adamdı yani. Hani onu durdurmak da çok zordu. Hani, bilmiyorum. Çok yorucuydu ama işte; köydeki işleri de devraldı aynı zamanda. O da onu yordu sanırım hani yıprattı ama bir taraftan da şeydi vallahi, rahat da bir adamdı yani. Hani, böyle bir konforunu, rahatını düşünen bir adamdı yani. Hani çok da düşünmeyi sevmeyen, bilmiyorum ama hayat onu çok böyle yıprattı herhalde. Çünkü çok sinirli, çok agresif birine dönüştü, yani hani. Ablam da sürekli onun dertleriyle, sorunlarıyla uğraşan, işte köyle ilgili meseleleriyle uğraşan birine dönüştü. Eniştem bile dahil oldu yani onların ilişkilerine, şeylerine, mesela köy ilişkilerine.

Çünkü şey dedi, "Ben “***” kaybediyorum." dedi. Yani, işte abim, öyle bir zorlu, sürekli hayatımızın bir dönemi bizi yoran bir adam. Ya, hayatımdaki erkeklerden hani bir beni yormayan herhalde babamdı. Böyle cidden de şey bir adamdı, hayatı kolay yaşayan bir adamdı. Hani, acısını da, derdini de kendine akıtan bir adamdı. Ama mesela bakıyorum abim, yorucu bir adam, yani işte.

Hayatıma aldığım insanlardan erkek olanlar, yorucu insanlardı yani hani. Ya, mesela; "****" vardı. Üniversitedeyken mesela üç yıl kadar sürdü. Mesela, şeydi, travmatikti hayatı ya! İşte, babasını kaybetmiş 12 Eylül olaylarında. Sonra, erkek kardeşi, abisi yani intihar etmiş, arkasından o sinirle kız, ikizlerden kız kardeşi intihar etmiş. Abisi intihar edince, abisinin kız kardeşi, kız arkadaşı da intihar etmiş falan. Bu travmalarla yaşayan bir şey yani hani. Bunun filmi olmaz; filmi olursa, dersin ya hani böyle ne bileyim, böyle bir film mi olur dersin yani hani, bunun filmi olmaz ama bunun yaşantısı oluyor hani. Sonra, işte bir bakıyorsun daha böyle bir atar, şey böyle, baba aşırı böyle sinirli, agresif, işte yedi çocuk var, yedi çocuğu da işte, birini erken evlendirmiş kızlarının ama diğerlerinin hepsini okutmuş hani. İşte, işçi emeklisi ama aynı zamanda tabii bunu sağlarken de bayağı böyle bir otoriter bir adam hani. Bunun etkilerini de görüyorum. Kendimi törpüliyorum dese de her ne kadar, ama onu yaşamış bir adam. Hani işte, yani bunu yaşayınca, yaşıyor da bir şekilde. Bunu yapmaya çalışıyor. Bende sökmedi ama bunun içinde, ben kaç tane takla atıyorum yani her gün. O duruma gelmemek için, aile yaşantım öyle olmasın diye. Hani sürekli onu bunu onun anlayacağı dille, anlatmaya çalışıyorum. Bu çok yorucu bir şey yani hani. Belki, yani böyle olmasaydı, hayatım daha, daha kolay olurdu. Belki kolay olunca, çünkü birçok şey yapmaya, daha çok zamanım olurdu. Daha kolay dert anlatırdım. İşte, dert anlatmak da, çok yorucu bir şey, bilir misiniz bilmem (gülüyor) ama çok zor bir şey yani. Öyle, ama şey çok önemli bir şey, onu biliyorum; sevgiyle büyümek, bir ailede sevgiyle büyümek çok önemli bir şey. Çünkü o zaman toksun! Bu hayattaki her şeye toksun yani. Hani, nasıl söyleyeyim? En ufak abartılı bir söze toksun, seni cezbedecek her şeye toksun. Aslında asıl olan senin ruhunun ne istediği, bunu biliyorsun. Bu, bu çok önemli bir şey yani. Buna sahip olmamak kötü bu hayatta. Ben bunu biliyorum yani hani. O, onu, yakın çevremde de onu görüyorum mesela. Kuzenim “***” teyzem, çok güçlü bir kadındı. İşte, teyzem evlenmedi işte anneanneme baktı falan. Anneanneme baktı. O yüzden hani dinle falan büyüttü, ya hani diyordum ya, böyle teyzem ölünce de, ben çok kötü oldum falan böyle üç yıl önce. Teyzem ona baktı ama teyzem de çok güçlü bir kadın olduğu için ailede de, her şeyde böyle sözünü geçirten bir kadın olduğu için şeydi yani, o da onun gücüyle büyüdü, onun böyle hani özverisiyle biliyorduk çok şeyleri ama bir taraftan da açtı. Neye açtı? Sevgiye açtı. Mesela hiç mesela evlenmeden önce hiç erkek arkadaşı olmadı ve hani direkt evlendi. İlk erkek arkadaşıyla ve sonra işte babasını kaybettiğinde, aynı hani kırkı çıkmadan, şeyi öğrendi, bu yaz mesela işte, kocasının onu üç yıldır aldattığını aslında. Ondandır, işte aslında çocuğunun olduğunu ondan falan, bir başka kadından. İşte, kuzenim de ayrılmak istediğini falan öğrendi, birçok şeyi. Ama buna rağmen bırakmadı, kocasını

bırakmadı. İki kızı var diye de değil! Hani desem, kızları için, hani öyle aciz bir durumda değil hani. Cidden değil hani. Tüm o mal, servet, her şey kuzenimin elinde hani. Gücünü konuşturabilir. Her şey onda yani. Eşinin hiçbir şeyi yok. Ona rağmen bırakmadı. Hani, sahiplenmek mi? Değil bence. Acizlik mi? Acizlik de diyorum ama bir taraftan da diyorum ki ya bilmiyorum, hani yani bilemiyorum. Diyorum demek ki, hayatı... Yani, bu benim hayatımın şokunu yaşattı yani. Bir insan hani düşününce mantığa uydurunca hani, bana böyle bir kazık atsa, biliyor, herkes biliyor, bırakırım yani hani. Böyle bir kazık yesem yani ondan, bırakırım yani. Keyfime bakarım. Çocuklarıma doğru dürüst bir anne olurum yani hani. O da baba olur, ben bilirim yani. Ama bunu yapmak ayrı. Hani her kadın bu gözle bakmıyor hayata. Hani bir taraftan da korkuyor. "Hani ne yaparım yalnız?" Bu çok saçma bir şey yani. Aslında, erkekler hayatımızda yok ki! "****" hayatımda. Yook! Yani, yok yani. Hani önemli olan, ne bileyim, ya hayatını sen nasıl idame ettiriyorsun? Doğarken yalnız doğuyorsun, ölürken yalnız ölüyorsun. Yani hani kimse yok ki yanında. Hani, eş dost bilse ne, bilmese ne? Çok önemli bir şey değil yani hani bilmiyorum. Yani, bu hayatta aciz olmamak lazım onu biliyorum. Kendi çocuklarım da onu öğreysin istiyorum. Yani bence, bir kadın, en iyi yani çocukların en iyi rol modeli kadının kendisidir yani hani. Erkek bunu yapamaz, o kadar beceri sahibi değil yani. Ama kadın ne kadar güçlüyse, kızları da ona direkt söylemese bile, kızları onu görüp, yaparlar yani. Hani, böyle hani ben annemden bunu gördüm diye bunu yaşıyorum. Böyle bir hayat edindim. Kızlarım da bunu görecektir ve böyle yaşayacaklar yani bilemiyorum. Yani hep böyle onunla da konuşuyorduk şey diyordum ben ona yani "Kızların seni örnek alacak ve hani o yüzden sen güçlü durmalısın. Yani, hani, "Kocan, tamam bu bir seçim, onunla ya da onsuz bu senin seçtiğin bir şey ama ne kadar güçlüysen, çocukların o kadar çok seni hani rol model alacak. Eğer güçlü değilsen, onlar da böyle bir hayatı yaşayacaklar, ister istemez." Yani hani ben nasıl bir baba gördüm? Nasıl bir anne gördüm? Evlendik, yani şey diyor, "Ben ne kadar konuşsam bile, bu evde senin borun ötüyor biliyorum" diyor. Hani ama şey olduğu için değil böyle ha benim dediğim olacak diye değil. Hani adil olan, doğru olan neyse o yani hani. Annem de bunu yaptı işte, üç çocuğu var, hani hiç kimseyi kırmıyordu, adil davranıyordu aslında. Eşitim, asla siz eşitsiniz demezdi bize. Ben bir kere duymadım, ağzından çıkmadı. Eşit değildik. "****" ilk göz ağrım derdi. Onun yeri ayrıdır, "****" tek erkek çocuğu, "****" evimin neşe kaynağı derdi. Hep böyle bizi kodlamıştı kafasında. O yüzden de biz öyle büyüdük. Hani, şimdi öyle. Ben çocuklarıma da bunu diyorum. Mesela; "İkiniz de özelsiniz ama ayrı ayrı. "****" daha çok zaman geçirdim ama "****" bizi çok mutlu ediyor değil mi?" diyorum. Hani, böyle hani adil olmak bu hayatta. Yani hem kendi yaşantısında hem başkalarının hayatına karşı. Bu, bu önemli olan bir şey hani bilmiyorum.

Aslında üniversiteden tanışıyormuşuz hani. Üniversiteden tanışıyorduk, biliyorduk da birbirimizi. İşte, ortak arkadaşımız da vardı. Benim de, onun da ayrı ayrı yakın arkadaşı, sonra işte Yeni Zelanda'da bir yabancıyla evlendi. İki tane çok minnak, çok güzel kızı var. "****" aslında oradan tanışıyorduk biz.

Üniversiteden. Hani, ortak arkadaşlar üzerinden tanışıyorduk. Ama sonra işte, hocalarla birlikte bir şey yaptık, bir atölye hani yaptılar ve "****" eğitmendi orada. "****" projesiydi. O sadece, onun da projeleri vardı böyle hani. Şimdi hatırlamadım projenin ismini de. Neyse. Kendi böyle şeydi, nasıl söyleyeyim, kafası çalışan bir adam; matematikçi ama ilk defa bir atölyeye katılıyor, işte şeyden geliyor vekil öğretmen olarak Alanya'da çalışmış, Diyarbakır'a şöyle geliyor kadrosunu alarak geliyor, işte öğretmen kadrosuyla, KPSS sınav sonucu açıklanıyor, öğretmen kadrosuyla geliyor. Önceki dersane sürecinde olan ilişkilerinin hepsini bitirmiş ama yeni ilişkiler edinecek, bir taraftan da hani öyle bir şöyle, açıklıkla da geliyor, hani. Yaptığı bir iş yok, dersane, ekstra dershaneye gitmiyor, hani o tür şeyler yapmıyor yani, sadece okula gidip geliyor. Onun dışında da işte, hafta sonu boş, hani istediği gibi değerlendirebilir. Sanırım o mantaliteyle hani bir şeyler yapmak istemiş ve katılmış. Onun kardeşlerinden biri zaten şu anda valilikteydi, işten çıkarıldı. Şimdi, memurken. Şimdi şeyde "****" ta bir organizasyon şirketi var. Böyle şey yapıyor, böyle sürekli işte, nasıl çalışmalar yapıyorlar, çalışmaları daha çok böyle işte, şimdi online dersler ama, böyle hep müziğe yönelik, konserler veriyorlar. Ondan sonra, şey yapıyorlar, mesela "****" var. Goethe'den hatta burs falan, şey alıp, fon alıp bayağı iyi işler de yaptılar. Sonra, bir kardeşi fotoğrafçı zaten. Sürekli sergileri var. "****" yönü var yani. Böyle bir, kafası çalışıyor bu tarafa, böyle hani. O da firmayla ilgileneyim dedi herhalde. Bir senaryoyla şey yapalım dedi. Bir atölyeye katıldı, o sürece katıldıktan sonra da şey oldu, yani hani orada tanıştık, bahar da falan. Hatta böyle bir görüşmeye başladık aslında da, böyle. Öyle, ilginç bir serüvendi onunla. Başladık üç ay sonra falan böyle bir evlenmeye karar verdik. Bence işin nesnesiydim. Yani, tamam, böyle bir kalbim çarptı falan ama böyle çok aşık olamadım. Şey dedim, "Ya, ben" dedim. "Bundan sonra" dedim. İşte annem... Bir yıl öncesinde, annemi kaybetmiştim ve şey dedim, "Bundan sonra hayatıma birini alacağım, çünkü Diyarbakır'da hayat çok zor! Ve aldığım kişi, hani, düzgün, temiz, evleneceğim biri olmalı. İlişki yaşayacağım değil, evleneceğim biri olmalı ve hani çocuk istiyorum ben ya hani bunu, bunu istiyorum." Hani bir tasarladım aslında kafamda öncesinde hani. Evrene mesaj mı artık neyse bilmiyorum, bir şey gönderdim herhalde, bilmiyorum (gülüyor). Ama kafamda aslında böyle bir şey tasarlamıştım ve çok emin olamadım. Emin olamadığım, sanırım, böyle şey yanları vardı onun. Böyle çok boşlukta kalan yerleri vardı. Hani, bir tutukluğu vardı ve o tutukluk beni aslında içten içe korkutuyordu, hani. Daha çok düzgün bir adam. Hani şey diyordu, herkes iyi diyordu, "Hani sen artık neyin peşindesin" diyorlardı. Cidden düzgün bir adam. O kesin yani (gülüyor). Ama o tutukluğu da var ya! O çok zor açıldı hani (gülüyor). Çok yorucu bir şeydi yani hani. Benim için de, tutukluk da, onun çocukluğunun travması yani hani öyle diyebilirim. Sonra, şey oldu, ondan sonra bir üç ay içinde evlenmeye karar verdik. Sonra aileleri ikna ettik.

Ondan öncesinde ben abimle konuşmuyordum tabii, bir yedi ay kadar. Şeyden kaynaklı, anne ölünce, tüm, böyle benim boş bir zamanım, hastayım böyle. İşte şey dedi, "Vekalet vermen gerekiyor" dedi. "Hadi, notere gidelim" dedi. O da beni gafil avlayacak ya! Genel vekaletname istedi benden. Ben de vermiyorum

dedim. Noterde bağırdı çağırdı, çekti gitti. Yedi ay konuşmadık sonra, evini taşıdı Urfa'ya gitti. Genel vekaletnamede annemin tüm hisselerinin hepsini alıp satarsa, vesaire, ne yaparsa yapsın, benim hiçbir haberim olmayacak yani, böyle bir şey. Ama direndim, vermedim vekaletnameyi. Ama huylu huyundan vazgeçmiyor. Üç dört yılda bir yine istiyor yani. Hayatta vermem yine (gülüyor). Öyle yani. Yani, oradan geleceğin, gelene vereceksem bile, bu benim rızamla ve isteğimle olmalı. Hani, aa ben her şeyi birden alırım değil yani. Bunun bir usulü var. Ya halen bir de şey yapıyor bana, işte "Hadi, şurayı sattım." Bir emrivaki diyor "Noterde ver işte, şeyi, vekaleti ver." "Yok" diyorum. "Bu iş böyle olmaz. Önceden bana söyledin mi?" Hani meselesi ya bir herhalde... Önce şey dedim, "Ben çok inatçı biri miyim?" Hani çevremdeki herkes verir herhalde hani abisi istemişken. Ben yok diyorum. Usul bu değil yani hani. Beni çiğnemek bu. Hani orada ben bir bireyim ama bireyi çiğnemek yani. Bireyi çiğnemek demek ne? Aslında ben seni görmüyorum, sadece işim olunca sen varsın, sen bu işin nesnesisin yani hani. Kıymet vermemek, hani değer vermemek ama sen sadece o malların sahibisin diye, imzacısın orada ya getirmek. Vermiyorum, mesela hani. İşte, ablam o konuda daha yufka. Veriyor. O avukatlık yapıyor bu arada İstanbul'da. Daha şey, hani onun daha böyle bir şey olması lazım. Bir taraftan da kızgınım ona. Onun daha böyle bir sert olması lazım. Daha bir bizim hakkımızı koruyor olması lazım ama burada hep böyle konuşan ve lafını söyleyen ben oluyorum. Bilmiyorum yani, onun mu yaptığı doğru, benimki mi? Ama ben sadece buna inandığım için bunu yaşıyorum yani hani. Sadece, bilmiyorum hani itiraz ediyorum sadece duruma. O, olağan yaşanan şeye yani hani. Bilemiyorum, belki de ben şeyim böyle, annem gibi bir kadınıym yani. Daha çok hani itiraz edip, sesini çıkaran hani. Yani bu, bu iş böyle olmuyor, hani sen bir destur al, deme, demesi gereken kişiyim belki de hani bilmiyorum. Belki de bu ilişkilerimizi etkiliyor olumsuz ama şey diyorum bakınca olaya yani, zaten ilişkilerimiz çok da iyi değilmiş ki hani, ben böyle böyle şeyleri yaşıyorum, falan yani. Bilemiyorum yani hani. Yani, kendini heder eden taraf olmayı sevmiyorum, heder etmek istemiyorum. Sadece, hani bir şeyse hani, hiçe sayılmak hoşuma gitmiyor. Yani hayatın hiçbir alanında. Hani, bu abim de olsa, hani körü körüne abimsin diyemiyorum. Hani, bu ablam da olsa, kimse beni hiçe saymamalı yani hani. Bir bireyim sonuçta hani. Bunu bile yapsa, aynı şey hani.

Evliliğimizin ilk zamanlarında mesela şey yaptı, babasına şey almışlar bunlar, tüm kardeşler birleşmiş, para toplamışlar işte. Ama işte taksitle falan. O zaman işte bir 10 yıl öncesinin, 15 lirası falan yani işte "****" kredi miredi bir şeyler çekip veriyor. Bunu bana söylememiş, bir ay sonra öğreniyorum. Ya, kıyamet kopardım. Ha, o zaman dedim, benim yapacağım her şeyde de o zaman senin bir hakkın yok. Hiçbir şey söylemem ve bu evlilik olmaz o zaman yani hani. Böyle bir şey. Hani, hiçe sayılmak sanırım hoşuma gitmiyor. Yani, bu bir kadın olmakla alakalı mı? Bilmiyorum. Bir birey olmakla alakalı bir durum. Yani hani, hayatın her safhasında, eğer sen varsan, seni birileri bilmeli, hani. Seni bilmiyorsa, o zaman sen de bilmemelisin. Yani hani öyle bir şey yani hani. "****" bunu öğrendi hani, bayağı kavgayla gürültüyle, bir

ay ayrı kaldık falan ama sonunda öğrendi, hani. Ondan sonra, o da şimdi mesela attığı adımlarda söylüyor, ben de söylüyorum hani. Daha dikkat ediyoruz yani hani bir arada olmak hani bir taraftan böyle bir şeymiş onu öğrendik. Hani, kendi, ilişkinize alan yaratmak, yaratıyoruz da, hani kendi alanlarımız var. Ama bir taraftan zaten benim çok alanım yok. Çocuklarla ilgilendiğim, işle ilgilendiğim için. Çok alanım yok aslında, çok dar bir alan. Birazcık daha "****"nın büyümesini bekleyeceğim herhalde kendime daha çok alan yaratabilmek için. Bunun için yapabileceğim çok da bir şey yok zaten hani böyle bir, ne bileyim hani şey mantıyla da biri değilim ki, hani çocuğumu şuraya bırakayım da kafamı dinleyeyim, rahat edeyim diyen biri de olmadım, olamıyorum yani. O yüzden de, sanırım böyle bir şey olacak hep benim, mesela alan yaratırken daha da zorlanacağım kendime ama ben de şey diyorum, hani bir, bu süreç böyle bir süreç yani. Hani, onlar büyüene kadar. Onlar büyüdükten sonra birazcık daha, mesela bir-iki yıl sonra artık o kadar çok kafama takmayacağım, onların gelişimleriyle ilgili şeyleri. Zaten her şey kendiliğinden çözülecek, ilerleyecek. Öyle bir şey yani.

Yani, "****" ilişkimiz nasıl devam ediyor şimdi? Mesela bayağı badireler atlattık mesela, ilk zamanlardan bu zamana hani. Ama şimdi bu son bir yıldır diyeyim, böyle bu eve geldiğimizden beri... Hep böyle şey diyordum, ayağını toprağa basmalı diyordum. "****" cidden, ayağını toprağa bastığından beri, bahçeyle uğraşmaya başladığından beri, daha az sinirli bir adam oldu. Çocuklar büyüdükçe, sorunsuz ilerledikçe her şey, yani onun gözünde sorunsuz. Nedir? İşte, problemleri olmayınca, daha sosyal olunca, daha konuşkan olunca, kendini ifade edince, biraz başarılı olunca, böyle onun için sorunsuz çocuklar oldu. Evet bu anlamda, iyi yetişiyorlar hani. Ama hani o yüzden de daha rahat, kafası daha rahat, kaygıları daha rahat, hani daha yani kaygıları daha az böyle, böyle. Onun dışı... O rahat battı herhalde ona. Mesela, işte geçen sene sürekli onunla ilgilenmek çok sıkıntıydı, ama "****" büyüdü, kendini ifade ediyor. O yüzden çok daha rahatız onun bakımını üstlenmek, ben çalışırken. O yüzden daha zorlanıyor hani. Yani, hayat onun için aslında daha kolaylaştığı için, daha konforlu hale geldiği için, birazcık daha az yıpranıyor. Mesela, işte bir araba vardı eskiden, o bir arabayla çıkardı, "****" giderdi. İşte ben işe yürüyerek giderdim. Ya da "****" dershaneye, oraya buraya dolmuşta sıra bekleyerek giderdi ve bu onun için yıpratıcı bir şeydi. Yoruluyordu çünkü çok fazla. Sabahın, sabahın çok erken saatlerinde gidip, çok akşam yani geç saatlerde geliyordu. Sonra yok, olay öyle değil. E, benim için de çok yorucu bir şeydi. Çünkü, pandemiye demiyorum, normal hayatımızı diyorum. E, benim için de yorucuydu, çünkü çocukları al, bırak, sonra kendi ihtiyaçların var, onları karşıla. Bunlarla birlikte tek arabayla yapabileceğim bir şey yani hani. Çok zor hani. Çocuklar da küçükse, servise vermeme gibi bir şeyimiz de varsa, "Yok vermeyelim hani çocuklar sıkıntı yaşar servislerde." İkinci arabayı alınca, onun hayatı daha böyle bir rahatladı. Çünkü niye? "****" her yere koşturmamaya başladı. Ben koşturuyorum çoğu zaman. O da koşturuyor da, benimki kadar koşturamıyor. Çünkü birçok şeyi yapamayabiliyor yani. Ondan sonra, rahatladı bir taraftan hani evle ilgili kaygıları azaldı

hani. Benim de kaygım azaldı. Bugün arabayı bana bırakacak mı? Yani hani. Bu tür şeyler işte hayatımızı konforlu hale getirmek için uğraştıkça, o daha çok çalışıyor belki. Ama işte bir taraftan da, bu tarz kaygıları olmuyor hani bu sefer hani. O zaman daha kolay. Sadece eve geldiğinde, o yorgunluğunu attığı zaman işte evde sorun istemez mesela belki kendince. Ama evde sorun yok hani. Eğer sorun olsa, dışarıdan getirdiği bir sorun olabilir yani hani. Onun stresi olabilir. Mesela aylardır işte işte erkek kardeşinin işte boşanmasıyla ilgileniyor, arabuluculuk yapıyor. Çünkü "****" böyle kafası çalışan değil de, böyle aslında daha çok şey yapan, mesela daha böyle hani, stratejik hamleler yapabilecek, konuşabilecek, uzlaşma sağlayabilecek biri olduğu için. Ondan sonra, onu yaptı yaptı yaptı yaptı ama bir taraftan da, uzlaşmayı sağlıyor ama bir taraftan evde böyle şeyler kalkıyor, böyle hani, hani hop oturup, hop kalkıyor. Hani, ne yapacağım, bu böyle dedi, bu böyle dedi, bilmem ne, hani yorucu da bir şey hani. Aileyle ilgili, bir evin büyüğü olduğu için bir şeyi var, stresi var onun hani. Her şeye o koşturmasa bile, bir dengeye oturtmak zorunda. Çünkü, hani onlar Dicleli ve Dicle'nin toprağından mı ne böyle çok şeydirler; çok böyle sert ve agresiftirler yani. Bir taraftan uzlaşşı sağlayıp, orada taşları yerine oturtmaya çalışıyor ama bunu yaparken de, onların o aynı dili konuşmak zorunda ve çok da böyle yumuşak bir ses tonuyla olmuyor bu işler. Onun da hop oturup hop kalkması lazım, adaleti sağlayabilmek için. O onu geren bir şey mesela. Ailesi onu çok geriyor, ondan eminim yani. O da bunun farkında. Onların gerginliği sürekli bizim evimizde yani hani biliyorum. Ailede bir şey olsa, iki yılda bir, "****" vukuatı olur kız arkadaşlarıyla, şimdi evlendi işte, karısıyla boşanınca. Mutlaka onunla ilgili bir şey, bizim evimizde çalkalanır. Ve mutlaka bizimle ilgili bir şeyleri böyle bir tepetaklak eder, hani. Öyle bir durum yani hani. Bu onun için de yorucu, benim için de yorucu ama işte hani bu, burada ilişkilerde böyle. Hani çok, nasıl söyleyeyim? Ben bir öteleyebiliyorum belki ama ben de çok öteleyemiyorum. Mesela, ben şey yapabiliyorum; abime bir rest çekebiliyorum, ablama rest çekebiliyorum ama o yapmıyor. Ben biraz daha gözü kara mıyım, deli miyim bilmiyorum ama hani birazcık daha şeyim herhalde hani bu konuda birazcık daha şey, nasıl söyleyeyim, yani yapıyorum ya! Hani üzülüyorum tabii görüşmeyince, şey yapamayınca, bir şeyleri birlikte çözemeyince, üzülüyorum ama çıkar yol kalmıyorsa başka türlü, çözemiyorsan bir şeyleri, kestirip atmak daha kolayıma mı geliyor artık bilmiyorum. Öyle yaşıyorum. Ama onu yapamıyor. Çünkü annesiyle babası hayatta ve onlar çok üzölsün istemiyor. Üzsünler de istemiyorum onlar, istemiyorum. O yüzden, o hep dengeyi sağlayan taraf olmak zorunda. Benim artık öyle bir şeyim yok. Çünkü hani mesela annem olsaydı, böyle davranmazdım açıkçası, daha dikkat ederdim ilişkiler konusunda. Ama mesela en son mesela ablam, ne zamandı, Şubat ayıydı falan, yine bir vekalet bilmem ne durumu oldu. Yine bir hisse verdik abime şey söyledim yani işte satış yapacak, ondan sonra ekin ekecek, bilmem ne... Şey dedim, "Yani bunu ben senin için yapmıyorum. Bunu abim için de yapmıyorum. Bunu işte anne ve babamın kemikleri sızlamasın diye yapıyorum. Çok zor durumda olduğumu bildiğim için yapıyorum." Ama hani şey de değil, hani siz bu durumu tükettiniz diyorum. Hani öyle diyebiliyorum yani hani. Ama hani bilemiyorum. "****" yapamıyor. Anne ve babası yaşıyor, hayatta. Onlar üzölecek, en ufak

bir şeyde yine gerecek. O bu dengeyi sağlamaya çalışıyor. Erkek evlat olmasının, herhalde büyük abi olmasının etkisi yani. İşte, ben de dengelemeye çalışıyorum ilişkileri bir şekilde onlarla. Ama çok da girmek istemiyorum. Çünkü çok şey bir şey, girince işin içine, kendi ailem, kendi hayatım, ben de gidiyorum ve çözüm de üretmiyorsun hani dertlerine derman da olamıyorsun, yaptığın da bir şeye yaramıyor. Çünkü çok konuşan, mıt mıt söyleyen bir taraf oluyorsun. Onların da çok hoşuna gelmiyor yani. Bir taraftan sadece şey yapıyorum yani hani "Sen adil davran, sen dikkatli davran, dengeyi iyi sağla!" diyebiliyorum sadece, o kadar hani. Ama kendi ailemde bunu yapamıyorum, dengeyi sağlayamıyorum. Çünkü dengeler benim elimde değil. Dengeler büyüklerin elinde. Abim ve ablamın elinde ve onlar o dengeyi kendilerince öttürmeye çalışıyorlar ama seni hiçe saymaya çalışıyorlar, yani. Onun bir şeyi var, bir olumsuz tarafı var yani. Herhalde anne ve babanın yokluğunun da etkisi var bunda. Yani herhalde babam hayatta olsa, abim zaten bu kadar çok hata yapmayacak, bu kadar çok batağa girmeyecek, iflasın eşiğine gelmeyecek. İşte ablam bu kadar kendini heder etmeyecek, uğraşmayacak, kendi hayatı belki daha şey olacak, daha iyi olacak, daha ilerleyecek. Yani, hayatımızdaki kayıplar, yani bizim sonraki yaşantımızı olumsuz etkiliyor yani ve toprakla ilgili olan şeyler böyle bir şey. Hani, toprağın burada bir laneti var bence. İnsanlar bu lanetle yürüyorlar. Abim normalde çok zeki bir adam, makine mühendisi. Yani, kafası da çalışan bir adam yani. Ama toprakla ilgilendi. Sonra, kötü bir evlilik yaptı, bana göre. İşte, kuzenimin şeyiyle kızıyla evlendi ama yobaz bir aile yani hani. Ve onu dibe... Diyarbakır'dayken mesela yeğenlerimle ilgilenebiliyordum, "****" ilgilenebiliyordum yani hani şey yapabiliyordum. Ama onlar gittikten sonra, artık bizden çıktı yani birçok şey. Hani, derste işte "****"e gönderiyorlar. Hani, o da bizim zorumuzla; "****"e gitsin, hani daha böyle en azından, biliyorsun değil mi, belli bir öğretiyle yetişiyorlar. Ama buna rağmen, bir şeyi var yani hani kuzenimin yani eşinin elinde olsa, o herhalde bir İmam Hatip'e gönderir, başını kapatır, erkenden evlendirir falan. O bence bizi görüp biraz hırs yapıyor. Diyor okutayım falan. Ama yani yoksa normalde çok böyle umurunda değil ki kadının yani. Yani, abim evlendikten sonra, hayatı aşağıya çekildi, yavaş yavaş. Yani, öncesinde bize laf etmeyen hani biriyken, şimdi yavaş yavaş dili uzamaya başladı hani. İşte hani "Namazınızı kılın, şunu yapın, bunu yapın!" demeye başladı hani. Tüm şey zaten hani, onun arkasında hani bu sistem, bu dünya onun arkasında. O da bunu sadece hani yaşıyor. Ama hani bilemiyorum. Ya, onu mutlu eden buysa, hani açıkçası o felsefeyle yaşıyorsun onu da bilmiyorum. Mesela şey benim şöyle bir şey, hah, bu çok güzel bir örnek olabilir yani. İşte şimdiki daire başkanım iyi bir adam, hani adil bir adam, "****" geldi. Belediyeciliği de çok iyi bilen bir adam. Ya, şahıs olarak da severim. Böyle bir adaleti, anlayışı çok hoşuma da gider. Bir de şeyden dolayı da hoşuma gider, eskiden de bir dönem yine benim daire başkanım olarak görev almıştı hani şeydi mesela ben, mesela bakıcı sorunu yaşadım. Aylarca işe gitmedim, izin, rapor ve izin kullanmak zorunda kaldım. Sıkıntı yaşatmadı. Hani, evden işleri takip etmeye başladım. Yani, şimdi hani yaptığımız gibi ara ara. Evden işleri yapıyordum hani. Evden yetiştirmeye çalışıyordum. Sonra işte izinlerim bitince hani çalışmaya başladım ama "****" yanımda götürüyordum. İşte, üçe kadar

folan çalışıyordum "****" de, o zaman süresince işte, haftanın birkaç günü "****" gidiyordum ve sıkıntı yaratmadı bu durumu. Hani, böyle bir şey, dinin ona kattığı şey de vardı. Adamın çocukları da işte okumuş, işte nasıl söyleyeyim, doktoru da var, hani okumuş çocuklar ve okumaya şeye önem veren bir adam hani. Ama aynı zamanda, anneye de değer veren bir adam. Hani, o yüzden bu anlamda çok şanslıyım. Hani, bir ayrımcılık yapıyor. Hani, erkek personelle bayan personel arasında ve özellikle annelere karşı toleranslı davranıyor. Ama herkese de değil de, bana toleranslı davrandı hani bugüne kadar hani. Mesela, normalde birçok şey de, şey yapıyor yani hani. Hani anne olmak suç mu diyor. Mesela ben izin kullandım, mesela hani esnek çalışma gelmezse alışamam dedim, çünkü çocuklar evde, olmazsa ücretsiz izne ayrılacağım dedim. "Anne olmak suç mu? Yani tabii ki de ocuklarınla ilgileneceksin. Yani hani. Düşünmek saçma olur." Hani bunu diyecek kadar adil bir adam. Hani, bildiğimiz, o hani böyle saat, şey, tutmuyor bildiğim daire başkanlarının. O anlamda şanslıyım ben. Ama personel açısından şöyle diyebilirim. Hani personel arkadaşlarım da iyi. Mesela bir tane bir tip var mesela, daha önce de bir arada çalıştık. Ya işte aslında erkekler ayrı odada, bayanlar ayrı odada olsun falan dedi yani hani haremlilik, selamlık. Bu zihniyette adamlar da var. Yani, herhalde istediğince, isteyince geğiremeyecek, işte sırtını kaşıyamayacak falan böyle ne bileyim yani Kuran okuyor falan yani. Hani istediğince okuyamayacak herhalde, başımız açık olduğu için. Böyle şeyler de var.

Kadın olmak çok zor mu? Bilemiyorum. Personel olarak? Belki de unuttum bu durumu. Zorluğunu yaşıyorum da, belki de bunun zor olduğunu düşünmeyi unuttum da diyebilirim. Yani, hani ya evde olmak iyi bir şey hani bir taraftan. Hani asılanı yok, bilmem neyi yok, rahatsın, annesin bunu biliyorlar. Çok daha dikkatli davranıyorlar. Hani, bir bu, bu seni koruyan bir şey hani anlatabiliyor muyum? Ama bir taraftan... Avantajlarıyla şu an yaşıyorum. Olması da gereken o aslında. Hani, anne olduğum için belki. Ama öncesinde mesela şey bekarken daha sıkıntılı geçiyordu. Yani hani, nasıldı? Sanki, hayatım daha kaostu, iş ilişkileri bakımından. şimdi daha böyle bir düzenli gibi. Hani o statünün verdiği bir şey var. Belki de ben eskisi kadar cmlelerimi çok daha böyle radikal söylemiyorum. Ya da çok daha böyle dikkatli davranıyorum. Ya da birazcık daha şeyim hani kurumsal ilişkileri birazcık daha biliyorum. Belki o yüzden de daha böyle şeyliyim, yine lafımı esirgemiyorum ama lafımı söylüyorum ama birazcık daha şey de yürüdüğünü biliyorum bu işlerin hani, nasıl yürüdüğünü biliyorum. O yüzden de daha rahatım. Daha iyi ifade ediyorum kendimi. Herhalde, 19 yıllık personelim, onun da vermiş olduğu bir şey bence. Onun rahatlığı var bende aslında. Hani, direkt mesela işte şeyken, ktphanedeyken işte direkt personel odasına geçtim ve herkes şeyi bekliyor benimle, ha, benimle şeyi bekliyor işte şey yapmamı, orada bir işte hani masa yarışı, hiç girmedim. Biliyorum işleri, bekledim bir ay boyunca. Gittim mesela esnek çalışıyoruz zaten. Her seferinde birinin masasında çalışıyordum. Hiç bunu dillendirmedim bile. Daire başkanına, diğerlerine. Bir masa boşaldı, o masaya direkt geçtim ama. Kimseye sormadan, bir şey demeden hani. Ama

işi de böyle hani çözerek, anlatabiliyor muyum? Direkt girdim, eşyalarımı yerleştirdim ama benden öncekinden icazet alarak hani "Bak ben şey yapacağım, senin masana geçiyorum artık hani" diyerek geçtim. Sonra böyle hani herkesin sözünü kestim falan böyle hani kendi masama yerleştim falan böyle hani. Düzenledim, ettim böyle. Hani, birazcık daha şey davranıyorsun hani kırıp dökmeden, bir şeyleri beceriyorsun ve sesini çıkarmıyorsun hani. Yani, bir şeyi var bana hani nasıl söyleyeyim? O hani 20 yılın getirdiği bir şey belki o 19 yılın. Hani, o çalışma hayatını azıcık biliyorsun artık hani çok böyle dillendirerek değil, bir şeyleri böyle hani, akıllılıkla çözmek olduğunu hani işi bitirmenin gerekliliğine inanıyorum, dedim ya. Öyle çözüldüğü için belki de hayatım çok daha rahat ilerliyor, personel olarak da. Hani, çok sıkıntı yaşamıyorum. Bir de hani bir de biliyorsun yani hani orada çalışan personellerden çoğundan birçok şeyi daha iyi biliyorsun, öngörü sahibisin, daha iyi yapıyorsun birçok şeyleri, bunun verdiği artılar var. Yani sen 19 yıllıksın, o 5-6 yıllık, 10 yıllık, belediyede yeni birçoğu. O yüzden işleyişi daha az biliyorlar. Sen daha şeysin, daha böyle, onların yanında daha kıdemli olduğun için bu yönüyle, daha böyle akıllılıkla hareket ediyorsun bazı şeyleri. Öyle söyleyeyim. Bir de, insanlar alıştı sanırım. Sürekli işte bir hani kayyum, HDP, sonra kayyum aslında olanın hani, personelle ilişkilerinin etkilenmemesi gerektiğine alıştı. İş yine iş devam etmeli mutlaka hani. Yönetim değişse bile, iş devam etmeli. Çünkü, kurumsun ve hizmet işi yapıyorsun. Yani, benim şey gibi bir düşüncem asla olmadı yani. Hani, herkes "Aa yönetim değişti, bu işi bırakalım." Yok öyle bir şey. Yani sen hizmet işi yapıyorsun, kamuda çalışıyorsun, maaşını alıyorsun. O zaman işin devam etmeli. Sen işini yapmalısın yani. Daha önce nasılsa, şimdi de öyle yani hani. Çünkü belediye demek ne demek? Hizmet demek. Hizmet demek iş demek. Hani, onu yapmalısın yani hani. Ya, iyi projeler de oluyor, olmuyor değil hani. Yönetim değişse bile, işte bu bilgi evleri var mesela, cidden de böyle hani dershaneye gidecek gücü olmayan insanlara eğitim veriyorlar ve oradaki mesela, öğretmenlerle bayağı bir konuşma fırsatı buldum. Gerçekten, böyle idealist bir şekilde, onlara ders veriyorlar, ders anlatıyorlar hani. Sorularını çözüyorlar falan ilgileniyorlar hani. Bu yönüyle de, hani o açığı bir şekilde kapatıyorlar yani. Sonuçta kitap alamayan öğrenciler var mesela şeylerinden öğrencilerinden giriyor şeyleri online dersleri, orada görüyorum. Kitabın nerede diyor, vallahi alamadım diyor. Alamıyorlar yani. Kitap alamıyorlar, kaynak alamıyorlar, o durumda olan öğrenciler var işte. Bu şekilde bir açığı kapatıyor hani. O eğitim materyalini pazarlıyor. Belediye güzel işler yapıyor bu anlamda. E, sen de onun bir yerindesin. O zaman ne yapacaksın? Hani, işini yapacaksın yani. Hani, temel şeyler... Ya ben hep görüşteydim de; siyaset asla... insanların temel ihtiyaçları nasıl hani... (Çocuklar dikkatini dağıtıyor) İşle ilgili bahsediyorum değil mi? İş ortamında işte; bayan olmanın böyle bir şeyi var yani hani. Bir de, bir de buranın, şöyle bir etkisi var, buradaki insanların hani geneli, böyle bir ya hani bir feodal bir yaşantı var hani. Nasıl iş arkadaşların bayanlar.... Ben bir tuvalete götürmeliyim.

Felaket bir çocuk, aşırı neşeli, en kızgın zamanlarımızda bile izin vermiyor hani bizim kızmamıza, sinirlenmemize izin vermiyor öyle bir şey, aşırı da sosyal. Kullandığı kelimeleri ben böyle bir düşünüyorum, nereden öğrenmiş diye, ama kapıyor. Her şeyi böyle sünger gibi çekiyor yani. Öyle bir şey yani. Yani evet sanki hani aynen, benden doğmamışlar gibi böyle hani. İkisi de büyüdü ama şeyin de etkisi vardır mesela bakıcının etkisi var. "****" bakıcıyla büyüdü. Birkaç ay kaldı bakıcıyla ama bakıcılar da böyle hani günün iki üç saati hani kaldı. O çok etkilemedi. Yeme ve içmeyi de. O onu fark etmedi, bebekti o sıra. Ama mesela "****" yaşadığı, konuştuktan sonra ve o tutukluk oluştu onda yani. Bizim "****" iyi baksa da, biraz agresifti. Böyle bir hani baba iki eşliydi, onlarla birlikte değildi. Onun böyle bir hırçınlığı, sevgisizliği onun üstündeydi yani hani. Onun etkisi vardı herhalde ve o tüm ağırlığını sanki böyle hani bize taşıdı. Hani, böyle bir ruh haliyle, o ruh haliyle geliyordu, o ruh haliyle çıkıyordu ve bizi etkiledi bu durum yani hani ister istemez. Bizi de etkiledi. Bizi bile etkiledi yani hani. Öyle bir şey yani. Mesela, sabah içeri girerdi; üstünü soymaya, işte günaydın demezdi, mesela hani. Bizim köyde böyle değil, günaydın de bari diyordum ama işte hani demezdi. Hani, alışkın değildi, ne bileyim yani. Hayatı iş merkezli bakıp böyle, işini yapıp gitmek. Öyle bakıyordu ve etkiledi. Yani hani o sıra bu kadar şey değildik tabii, bu kadar düşünemiyordum ben. Yani, hani aslında çocuğun aileyle geçirdiği zamanın daha kıymetli olduğunu "****" de bunun farkına vardım, o yüzden birazcık daha farklı büyüdü. Yani, alıp işe götürmem bile sıkıntı değildi. Orada emziriyordum mesela odada. Sıkıntı değildi ama yani hani ama anneyle büyüdü. Diğer insanlarla büyüdü hani. O onun için şey bir şeydi hani artı bir şeymiş meğerse hani düşününce. Sosyalleşti yani hani. Ama şey öyle değildi. Öyle olmadığı için, hep böyle tutuk, şey, bu etkiledi yani hani, daha şey oldu. Bir hayli açıldı ama. Şimdi mesela bakıyorum okulun olmaması, onu olumsuz değil, olumlu etkiledi. Daha böyle mutlu, eskiye göre hani. Daha böyle dinleniyor, istediği şeylere zamanı yetiyor, dersini de çalışabiliyor. Kardeşiyle de oynayabiliyor. İşte, evde istediği şeye daha az itiraz var. Mutlu bu durumdan, yani hani. Öyle diyeyim. Ya, ben daha önce şey işte hani "****" deyken, daha önce işten atıldım. "****" zaten orada, organizasyondaydım koordinatör olarak çalışıyordum, işten atıldım ve hamileydim. Dört günlük lohusaydım diyeyim. İşten atıldım ve işten atılmamın yıllar sonra travmasını daha böyle fazla yaşadım. Yani o dönem, hayata tutunmaya çalışırken, çok fazla her şeyin farkında değildim. HDP dönemi işten atıldım. Ve "****" arama yüzüzlüğünü gösterdi diyeyim o zaman. Şey dedi hani "A ben bu yapılanın karşısındayım ve elimden gelen her şeyi yapacağım" dedi ama işten atıldılar yani hani. Sonra ben, işte sendika avukatlarıyla, işte ablam da o sıra sendika avukatıydı, onlar işte dilekçeler yazdı vesaire, hâkimin karşısına çıktım, çatır çatır hakkımı savundum. Yani hani işte "Norm fazla kadrosu değilim, direkt işten çıkardılar" dedim falan. Sekiz ay sonra işe dönüşüm, işe iadem oldu. Avukat falan tutma gereği de duymadım. Hâkimle direkt konuştum falan, ifade ettim. Hani daha iyi oldu belki bu süreci böyle atlatmam hani. İşte, bir taraftan işte kardeşleriyle ilişkileri, birilerini devreye sokuyor, işe dönsün falan olayı değil yani bir defa sözleşme imzalayacak diye karar alınmış ve hani bunun geri dönüşü yok hani biliyorum hani. Belediye başkanı arıyor,

arasa bile bir şey değişmiyorsa, değişmiyor yani hani bunun işte bir şeyler, birileri yapıyor hani. Bir şeyler, onun da elinde değil falan yani. Biliyorlar adil olmayan bir şeylerin olduğunu ama onlar bile buna, bu duruma seslerini çıkarmıyorlar diyeyim, hani. Ondan sonra, ondan sonra sekiz ay sonra işe dönünce, tabii hani sürgün yiyorsun. İstedğin yerde başlatmıyorlar. Direkt "****" da başlattılar. "****" da, şeyde mesela hani bilgisayar işlerim iyi olduğu için, evrak işlerim iyi olduğu için, şey orada böyle, bir iki hafta işte kimyager kadrosundayım ben. "Hadi gıda denetimi yapacağız" diye, tabii şey de var, gidip daire başkanlarıyla falan filan hani konuştum daire başkanıyla o dönemin, sonra ihraç oldu o. Şey söyledi işte "Yok" dedi. "Biz zaten gıda denetim ekibi kuracağız" dedi. "Hani o, orada görevlisin" diye. Dedim yani "Kimyagerim burada ne işim var? Kadrom da burası değil." Yani hani sürgün yediğim belli zaten, işe iade sonucu. Ondan sonra, "Yok" dedi "Biz kimya denetim ekibi kuracağız. Sen de kimyager olduğun için" dedi "Gıdaları denetleyeceksin." Benim için, sırf benim için bir ekip kurdular (gülüyor). Orada da, birkaç ay denetime çıktık. Hepsi bana şey söylüyor, personellerin hepsi şey söylüyor, tabii kıyafet falan giymedim, hani tek bir personelim zaten. Orada güya hani şeyim ben hani kimyager kadrosuyla buluyorum falan. Hepsi şey diyor: "Senin için bu ekibi kurdular, senin itirazların yüzünden." Dedim, "Yapacak bir şey yok yani. Ben de istemiyorum, benim burada işim yok." Neyse, bir-iki kişi vardı öyle, o dönem. Böyle bir baktılar da, ben de çatır çatır şey yapıyorum, beni "****" çektiler, çok konuşuyorum, itiraz etmeyeyim diye. Evime yakın bir yere çektiler böyle. "****" çalışmaya başladım sonra. "****" işleri yapıyordum. Evime ama çok yakındı böyle yürüme mesafesi, beş dakika yürüme mesafesi bir yer yani. Hiçbir şey, hani net görünüyor binalar falan. Ondan sonra, giriş yerleri herhalde beş dakikayı oluşturuyor, öyle diyeyim. Sesimi çıkarmadım hani ondan sonra. Çünkü, işte bakıcı ayarlayabiliyorum, işlerimi yetiştiriyorum, hayat daha kolay o zaman, hani. Biraz uzağında kalmak, bir sürü şey bir sürü şeyin, belediyenin de, kurumunda daha çok hani daha iyi geliyor bana uzağında olmaktan, daha...

"****" çok şey değildi. Çok rahat bir dönemdi benim için oraya geçmiş olmak. Yani hatta şey diyordum, işte herkes söylüyordu işte, ne güzel torpillisin falan hani. Çünkü şey böyle evine çok yakın bir yer hani çok rahat böyle hani uğraşsan, torpil yapsan bulamazsın. Ama benim için hani büyük bir ayrıcalık o sıra orada çalışmak, evrak işi yapıyorum, sekizde gidiyorum, dörtte çıkıyorum, hani. İstedğim şeyleri yapabiliyorum öğlen araları. Mesai arkadaşları iyi, böyle şey değiller hani. Çoğu erkek, aslında hepsi erkek. Ekiplere çıkan bayanlar var, zabıta. Onlarla arada konuşuyorum ama onlar tekrar şeye amirliğe döndükleri zaman. Onun dışında, diğerlerin, personellerinin hepsi erkek ama bir şekilde de böyle şeyler, böyle hani onların yanında da böyle hani yaşını başını almışlar da var ya! Onun yanındayken de birazcık daha herhalde o şeyden indim biraz, nasıl söyleyeyim, böyle bir şey büyümüşüz ya biz, böyle ilişkiler bazında, herkesle de konuşabilme şeyini bırakmışım ya, herkese "Abi öyle olur mu?" falan demeye başladım. Yani hani birazcık daha onlarla konuşmaya, onları anlamaya başladım. Yani hani, onlar dünyaya

farklı bir pencereden bakıyor, ben farklı bir pencereden bakıyormuşum, hani bunun farkına vardım. Hani, bir, nasıl söyleyeyim, yani, oradaki hayat birazcık daha şey, ben birazcık daha korumacı değil de, böyle kitaplarla meşgulken, onların hayatı daha böyle bir, hayatlarının aslında benim hayatımdan çok daha... Ya, ben kendimi onlardan çok daha kopuk ilerlettiğimin farkına vardım yani hani. Cidden halk oradaydı. "****" derken, cidden o insanların hepsi böyle belediyenin diğer birimlerinden de farklı olarak böyle bir şey vardı daha mesela; seyyare konuşurken, işte arabalar çekildikten sonra, işte araba çekme yerlerine gelen insanlarla diyalog kurarken, onlar cidden de böyle yani hani yurdum insanı dersin ya, öyle öyle tiplerdi yani hani. Tırnağını kesiyor bırakıyor oraya mesela, böyle mesela işte geceden kalma. Ne bileyim böyle, birazcık daha farklı belediyenin. Bence diğer belediyeler öyle mi? Bilmiyorum ama "****" öyle. Zabıta diğer birimden çok daha ayrı bir yerde hani. Trafik olsa birazcık daha şey ama zabıtaadaki insanlar daha böyle bir, halktaki insana daha yakınlar. Daha böyle, şeyler, belki halkla iç içe olmalarından kaynaklı olarak, daha fazla, nasıl söyleyebilirim ki, daha Diyarbakırlılar. Diyarbakırlı da değil de, daha buralılar. Yani, farklılar anlatabiliyor muyum? Yani hani. Yani, belediyedeysen bunu fark etmiyordum ama buradayken bunu ediyordum. Sonra oradan sonra, tekrar bu sefer işte "****" kadrosunda olmayanlar, "****" kalmayacak denildi. Ondan sonra, işte dedim ya, o sırada benim tekrar doğum yapmıştım, işte izinlerimi kullandım, vesaire. Doğum iznim bitti. Ondan sonra "*****" arada işe götürmeye başladım. Bir dönem yine izinlerim kaldı. İzin kullandım tekrar. Böyle böyle, böyle "****" iyi gitti. Evime biraz uzak olsa da. Yani, daha böyle oradaki ilişkiler, orası daha yeni kurulan bir birim olduğu için, daha önce "****" sonrasında benim, sonrasında daire başkanı olduğu için daha böyle personeller daha az sayıdaydı. O zaman işe "*****" gitmem çok sıkıntı olmadı. Ama mesela bu süreçte, öyle bir şey olamazdı hani. Bu süreçte yapamazdım. Çok kalabalık, çok fazla personel var hani. Esnek çalışmadan dolayı daha az personel var ama personel sayısı daha fazla, daha dolu dolu, daha çok işler yapıyorlar. O dönem, hani yeni birim olduğu için her şey böyle hani havada uçuşuyor, fikirler falan böyle tam da yerine oturmuyordu falan ama. Yani, personel ilişkileri, dışarıdan gelen personel çok fazla. Diğer kurumlardan gelen personeller çok fazla. Belediyenin maaş olarak çok fazla artışı var, sosyal denge tazminatı var, bir defa. Yani, o bayağı bir maaş farkı yapıyor. Ondan sonra, işte yemek paraları var falan, böyle o da cezbediyor. Yani, nereden baksan, bir memurun maaşı hemen hemen ikiye katlıyor, düz bir memurun, diğer kurumlarda olana göre. O yüzden belediyeye gelmek cazip hale geliyor ve gelebilen geliyor belediyeye. O yüzden farklı kurumlardan gelen insanlar var. O zaman, tabii böyle bir renklilik oluyor diyeyim ama çok bir renklilik de olmuyor. Bazen bir sıkıntı da yaşanabiliyor. Ama böyle hani, belediyeciliği iyi bilmek ayrı bir şey hani. Bu hangi birimde olursan ol, kültürde de olsan, gençlikte de olsan, hangi birimde olursan ol, belediyeciliği biliyorsan sıkıntı yok. Şimdi şeye bakıyorum yavaş yavaş o dışarıdan gelenler de belediyecilik mantığıyla hareket etmeye başladılar, üç dört yılın sonunda. Çünkü belediye olayı farklı işliyor, bunu biliyorlar yani. Hani o kurumsallık ayrı bir şey yani. Hani, bunun siyasetle de ilgisi yok aslında. Allah'tan mesela benim daire başkanı şey mantığı, hizmet işi,

hizmet mantığıyla bakıyor. "Ben eziyet etmeye değil, iş yapmaya geldim" diyor ve cidden de bunu yapıyor adam, bunu biliyorsun yani hani. Bunu hissediyorsun da. E bu çok önemli bir şey; iş yapıyor yani kafası ona çalışıyor hani. Onu yapan bir daire başkanı, seni yormuyor. O personeller de öyle çalışıyor. Çok fazla dedikoduya yer olmuyor hani, bu da senin yormuyor hani bu bakımdan. Haftanın iki günü gitmek, üç günü gitmek, benim için bu anlamda avantaj. Çok fazla şey olmuyorum hani çok fazla bir sıkıntı varsa bile çok fazla maruz kalmıyorsun. Geri geri kalan günlerde bunları düşünmüyorsun çünkü. Ama işte şey olsaydı herhalde daha farklı olurdu diye düşünüyorum yani, hani sürekli gitseydim mutlaka o ağırlığı, o yoğunluğu hissedirdim. Çünkü haftanın beş günü çalışıp iki günü dinlendiğinde, o beş günün ağırlığı hissettirir sana her şeyi. Şu an birazcık daha laylaylom o yüzden. Hani ya, pandemi bir geriyor bizi, hepimizi. Aile yaşantımızı, düzenimizi bozdu yani ama şey olsaydı böyle olmazdı diye düşünüyorum, hani yani işte beş gün çalışsaydım, daha böyle bir ağır şeyler varsa hissedirdim. Bir de biz de alıştık herhalde, işte hani 2017'den beri alıştım bu sürece. Hani, belediyeçilik şeyi de değişti, hizmet daha bir geldi gibi, yani hizmet anlayışı geldi. Mesela şey dönemi iyi çalışıldı: "****" dönemi gerçekten iyi çalışıldı. Yani, bir mesela benim işe başladığım dönem "****" dönemiydi. O dönem çok çalışıyorduk. Biz de çok idealisttik yani iş yaparken, hizmet yaparken. Ondan sonraki süreçte; işte "****" dönemi çalışılmadı diyebilirim yani. Hizmet yoktu, gerçekten yoktu yani. Hani yediler, içtiler, siyaset yaptılar. Ne gereği vardı? Hani. Gerçekten öyle bir süreçti, onu söyleyeyim yani. Ondan sonra "****" dönemi, gelenler belediyeçiydi. Yani, bir şekilde işi bilen tiplerdi ve ister istemez bu seni çok rahatlatan bir şey. Çünkü işin başındaki işi biliyorsa, işi de bilene yaptırıyor ve seni yormuyor bu bakımdan. Hani mutlaka sıkıntı yaşayan insanlar olabilir, ben çok çok sıkıntı yaşamadım. Çünkü işimi yapıyorum, çıkıyordum hani. Herhalde en sıkıntı yaşayabileceğim dönem benim için "****" de çalıştığım dönemdi. O dönemi de badiresiz atlatabildim. Çünkü sanırım buna da ihtiyacım varmış. Çok havada bir hayat sürmüşüm yani böyle çok, nasıl söyleyeyim, çok böyle iç içe yaşamamışım birçok şeyle hani. Buralılarla yaşamamışım aslında. Buranın dışında yaşamışım ben. O yüzden o noktada bile iyi oldu benim için. Hani, bunu kendim için bir kazanım olarak görüyorum hani. Hatta her zaman şey söylüyorum, en rahat yaşadığım dönemdir o dönem. Yani hani yaşantım, yaşadığım, çalıştığım dönem. Ondan sonra, bunu da, buradaki süreçte işte böyle ama burada da çalışıyorlar, iş yapıyorlar. Mesela şey dönemi iyi değildi vallahi hani, işte benim de bir şekilde sürüldüğüm, işte daha önceki belediye dönemi. O zaman sıkıntılıydı bizim için de. Yani, iş yapamıyorduk, iş yoktu, pandemiydi, her şey sıkıntılıydı yani. "****" hiç benimle alakalı olmayan bir durumdu. Hadi bu duruma alışayım, burada da iş yapayım diyorsun ama iş yok. Hani o hani bunun için üniversite mezunu birinin orada olmasına gerek yok falan. Ama çalışıyorsun da, hani böyle bir şey. Ya bu dönem benim için daha umut vadeci. Ben daha çok işler olur diye, daha çok hizmet olur gözüyle bakıyorum her şeye. İşte, pandemi birçok şeyi etkiliyor. İşte, lise akademisi kurulacak. Ondan sonra işte yurtla bağlantı, yani daha çok hizmet temelli işler yapılıyor. Ya bir umudum var hani bu anlamda. Hizmet olayı, artık şey boyutuyla bakmıyorum yani, birçok açıdan insanlara

hizmet boyutuyla bakıyorum. Ne kadar hizmet verdiğin önemli. Ya, bence bu her şeyden önemli, aslında. İşte, hangi siyasi parti gelirse gelsin, verdiğin hizmet çok önemli. Hani, kime verdiğin de önemli değil bence. Kime ne hizmeti verdiğin de önemli değil. Hani, ihtiyacı olduğunda, kurum olarak sen yapman gereken şeyi yapabilmelisin yani hani. Senin burada yani, ya bilmiyorum ki şeyde de böyledir, kurum çalışanıyla hiç konuşmadım ben ama hani Prag'da da, şeyde de, sosyal devlet anlayışında da budur bence. Değil mi durum? Böyle mesela, ne ne yaparsın? İşte, yani öyle bilmiyorum da birazcık da hani şeye bakınca hani bir şeyler yapınca, kurum mantığıyla düşününce, iş ilişkileri öyle hani. Zaten belediye demek hizmet demek. Biz de o işi yapıyoruz. O çerçevede düşünmüyorum. Farklı düşünemiyorum ya. Özel sektörden biri olsaydım herhalde olaya daha farklı bakardım. Daha farklı düşünürdüm, kurduğum cümleler daha farklı olurdu. Ama şimdi böyle hizmet mantığıyla iş yürüttüğümüz için hizmet, hizmete yönelik şeyler düşünüyorsun yani hani. O yüzden de çok kurumsal bir dil kullanarak da konuşuyorum şu an hani.

Kentle ilgili şöyle bir şey diyebilirim. Diyarbakır'dan başkalarıyla konuştunuz mu hiç, bilmiyorum. Kent de şöyle bir şey, daha önce bu kadar çok park yoktu, hani. Bizim bildiğimiz bir Ant Park vardı, bir de çok sonra Koşuyolu Parkı yapıldı falan. Şimdi birçok yer imara açıldıktan sonra "****" döneminde, "****" Belediyecilikte, imara açıldıktan sonra çok fazla park yapıldı. "****" döneminde, bu parklar böyle yenilendi 75'te. Birçok yerde parklar yapıldı. Kent kimliği daha çok ortaya çıktı. İmara açılınca daha çok ev, daha çok bina, daha konforlu evler, rezidans adı altında hani gerçekten rezidans olmayan ama cidden de işte daha böyle şey daha düzgün bir kent ortaya çıktı. Hani, hani bunun artıları var; AVM'ler yapıldı, Forum yapıldı. Mesela bu Diyarbakır için hani ne kadar esnaf çok kazanmıyorum dese bile, Diyarbakır için çok artı bir şeydi hani AVM'lerin olması, çocuk parklarının olması. Ondan sonra, istediğin her şeye artık ulaşabiliyor olmak, işte Starbucks'ın olması. İşte bir hamburgerci değil de, birçok yerde birçok hamburgercinin olması hani. Yani işte, üniversite varken, bir üniversite varken, orada farklı bölüm, eczacılık fakültesinin açılması, başka bölümlerin de açılması. Başka? Kentin daha çok büyümesi, daha gelişmesi, birazcık daha konforunu düşünen insan, konfor değil de, daha böyle bir elini ayağını çekmek isteyen insanların, bahçeli, birazcık daha şehrin dışına taşınmaları. Bunların hepsi böyle, işte hani artı hani şeyler hani Diyarbakır'a çok şey kattı. İşte biz, ben mesela şey olarak başladım işe, kimyager olarak, arıtma tesisindeydim. Arıtma tesisi işte ham su arıtma tesisi kuruldu. Bu 20 yıl önce olan bir şey, ham su arıtma tesisi. Ondan sonra, birkaç yıl sonra işte, atık su arıtma tesisi oldu ve atık su arıtma tesisinde biz şeyi görüyorduk yani, işte insanlar, işte Hevsel'deki insanlar, büyükbaş hayvan kellelerini işte nehre atıyorlardı. Ya, bu işte kaba ızgaralara geliyordu. Hani, o kelleleri görüyordun. Daha neler neler görüyorduk yani hani. Ama şimdi şöyle bir şey geldi, işte, yasaklama geldi. İşte, hayvan kesim yerleri var ve insanlar onun dışında, kesme olayı yasak, hani. Kent kültürü yavaş yavaş gelişti. Hani, o yasaklamalarla işte. Bunlar çok artı şeyler tabii ki de. Hani, şeyi biliyor insanlar, işte bir taksiye bindiğinde sigara içmemesi gerektiğini söyleyebilir, bu onun en doğal

hakkı. Ya Diyarbakırlılar bu konuda çok şey, rahatlar, çok rahat şey yapabilir, yani ben bile mesela arabada giderken, çok rahat kendimi ifade edip böyle sert çıkabilirim, hani şeyi düşünmem yani, bayan olduğum için. Ya susar yan taraftaki şoför, yani sıkıntıya sebep olan, ya da o da hötlenir ama ben de hötlenebilirim yani hani. Ben de şeyimi, sesimi çıkarabilirim hani. Bu anlamda şey hani artısı da var, hani böyle bir şeyi, durmaları gereken yeri biliyorlar. Hani bu konuda bir efendilikleri var yani. Hani, bir bayana saygı olayı var yani. Hani, bu geleneksellikten gelen bir şey. Hani, burada yaşamak o yüzden birazcık daha rahat yani. Hani ama batıda olsa, öyle olmayabilir yani. Burada hamileye yer vermemek çok ayıp bir şey olabilir ama Batı'dayken bu çok doğal bir şey olabilir. Avrupa'yı demiyorum tabii Batı derken; İstanbul, Ankara, İzmir'i söylüyorum. Avrupa'da mesela, ben hamileyken, işte ilk Fransa'ya gittik mesela. İşte, tüm müzeler, kapılar açık duruyordu. Ya ben ön sıradayım, insanlar saatlerce sıra bekliyor, ben ilk sıradan giriyordum yani gittiğim her yere, hamile olduğum için. Hani, bu ayrıcalıklar var yani. İnsanı şey yapıyorlar, nasıl söyleyeyim, değer veriyorlar, hissediyorsun yani işte o sosyal devlet anlayışını orada hissediyorsun cidden, hani. Gittiğin yerlerde, hani insana değer verme var. Hani, Diyarbakır'da da, o geleneksellikten sonra da, ilişkilerden kaynaklı olarak, insanlara şey veriliyor, böyle hani bayanlara bir kıymet var. Hani, bu dışarıda belki bir şey hani dışarıda bir şey. Evin içinde böyle bir şey yok. Değersizleştirme var ama, ama birazcık daha bence Türkiye'nin İç Anadolu'suna göre daha, nasıl söyleyeyim, daha iyi durumdayız, bir anlamda. Yani, bizim kadınlarımız daha çok sesini çıkarıp, daha çok konuşabiliyorlar yani, daha çok ifade edebiliyorlar kendilerini. Ama İç Anadolu'nun kadını bence bizimki kadar ifade edemiyor kendini.

Bizde bu kadar çok cinayetlerin olmasının sebebi de, belki de budur yani. Bizimkiler daha çok konuşuyor. Bu taraf daha çok konuşuyor, daha çok ifade ediyor. Erkek bunu hazmedemiyor, cinayet işliyor yani hani. Kent kültürün etkisi midir? Ne işte, kadınlar, bilmiyorum kadınlar eskisi kadar, mesela Batı'da da böyledir herhalde, eskisi kadar her şeye evet demiyorlar, yani seslerini çıkabiliyorlar hani. Ev kadını da olabilir, çalışan kadın ola... Çalışan kadınlar daha çok konuşuyor, ev kadını da olabilir, çalışan kadın da olabilir yani daha sesli düşünebiliyorlar, sesli ifade edebiliyorlar. Her şey eskinin o geleneksel mantığın dışına çıkıldı yani. Kent kültürüyle birlikte belki de şeyi de gördüler, kent yaşantısıyla birlikte, hayatta bir şeylerin onların rahatı için de olabileceğini gördüler. Yani işte, bizim bir akraba vardı mesela, Siverek'te yıllarca odun sobalı bir evde yaşadı, kadın işte çocuklarını büyüttü, torun sahibi, işte torunları boyunca torunları var ve kadın şey işte güzel, lüks, Siverek'te yapılan, yine ilçede yapılan bir yere taşındı. İşte kaloriferli, doğalgazlı, lüks onlara göre, Siverek'e göre lüks bir yere taşındı ama şey söyledi yani "Ben bunlara gençliğimde kavuşmalıydım. Bu saatten sonra ne anlamı var ki yani?" Yani hani bunu biliyor. Hani o aradaki farkı biliyor. Hani o çok konforlu olmanın getirdiği şeyleri de yaşıyor ama bir taraftan da şey yani hani bir şeyleri zamanında yaşamak güzel. Yani, mesela işte ben bir şey olmuştum, sirk gelmişti, İtalyan bir sirk gelmişti. Milano sirki miydi neydi. Ona 13 yaşında gitmiştim ama kızımı 5-6 yaşında götürebildim yani hani. Benim

gitmem gereken yaş 5-6 yaşı, 13 yaşında gitmek benim için böyle “Aa!” bir şey değildi yani hani. Bu da böyle bir şey. İnsanlar konforla tanıştıklarını, daha erken yaşlarda tanışmaları ki hayatları daha böyle bir, nasıl söyleyeyim, daha çok yıpranmadan, daha zorlanmadan hani işte şimdi bu, şimdi de bizim mesela yaşlılarımız da bunu bilmiyor, hani. Halen, bir şeylerin zorunu seçebiliyor. Ama şeye bakınca mesela teyzem halen şey, 80 yaşına merdiven dayadı hani durumları da iyi, sıkıntılı değil ama işte bakıcı, halen şeyi düşünemiyor işte, korona var, otobüse binmesin diyorsun hani, bakıcı evde kalsın, evde olan bir bakıcı ya da işte hani evde de kalabilen bir bakıcı tutalım sana diyoruz. Teyzem kabul etmiyor. Çünkü o alışmış böyle hani, kalkıp kendi yemeğini kendi yapacak hani. O soğanı o doğrayacak, o pilavı o pişirecek falan hani. Belki onu hayatta tutan bir şey ama aslında bakıcının da yapabileceği bir şey ya da eve tuttuğu bir kadının da yapabileceği bir şey hani. O konforda bir hayat sürebilir, o kadar zengin. Ama bunu tercih etmiyor. Tercih etmeme nedeni, o geleneksel şeyi, düşüncesi. Benim kocam, benim yaptığım yemeği yemeli, önüne koymalıyım, mantığıyla düşünüyor. Ya, hayatını kendi elleriyle zorlaştırıyor hani. İşte hani, şey demeye getiriyorum; bir insan ne kadar alışık olursa da olsun, ne kadar hayatı daha düzgün bir hale gelirse gelsin, yasalarla, kurallarla, verilen hizmetlerle -kamu bunu sağlasa bile- insanların zihinlerindeki o hayatı zora koşturmak, her bir şekilde işleyebiliyor yani. Hani, yaşlılarımız eski alışkanlıklarına devam edebiliyor. İşte, erkeklerimiz, erkekler daha doğrusu, işte eskisi yine o hani kafalarındaki o dar çerçeveden bakmaya devam edebiliyor. Kadınlar bu hayatı şeye çevirebiliyor yani kendileri için daha rahat koşula çeviremeyebiliyor. Bu biraz da zihniyetle alakalı bir şey, zihniyet kolay kolay değişmiyor, hani. Bizimkilerin de biraz öyle yani hani. Yani niye yine, şey haberini okudunuz mu? İşte, mevlut vermiş kadın, koronadan kurtulsun diye, 37 kişiye korona bulaşmış, yani işte hani Diyarbakır'dan çıkabiliyor. Böyle de bir durum yani. Hani, biz eve kapanınca, dalga geçenler oldu, "bir koronayı siz yaşıyorsunuz" falan yani işte ama öyle değil hani durum ciddi. İnsanlar hayatlarını kaybediyor. İşte, ben kronik bronşitim. Zaten yani en ufak bir şeyde üflesen gidiyor, adamın zaten sağlığı iyi değil yani. Ondan sonra, böyle değil hani hayat ama böyle değil hani. İşte, genci biliyorum, arkadaşım anlattı mesela işte, iki tane genç, biri korona oluyor. Bir kuzen, diğerine "Aa, ben oldum, sen olmasan olur mu oğlum?" diyor, üflüyor ona. O da korona oluyor. Sonra o çocuk ölüyor. O yüzden de şey yani hani onun zaten, bildiği zaten kronik rahatsızlığı varmış, ölüyor hani. Yazın başında olan bir şey yani hani yani cehaleti istediğin kadar şey yap, değiştiremeyebiliyorsun. Zihniyet değiştirilmiyor hani. Bu, şeyle de olabilir hani bizimkilerin böyle hani ben ne bileyim, bir şeyleriyle de alakalı, hani bunu, bunun adını istersen hani cehalet koy, cehaletle de alakalı olabilir, zihniyetle de alakalı olabilir. Bir de hani şeyle de, okumamışlık demeyeceğim vallahi, okumuşlar, çoğu da üniversite mezunu oluyor artık bizimkiler. İyi okuyorlar yani buradan, buradan insanlar okuyorlar, cidden okuyorlar yani hani. Yapacak başka bir şeyleri olmadığı için okuyorlar. Hani, bunun öneminin farkında olduğu için okuyorlar hani. Hiçbir şey olmasa bile, okumasa bile okur görünmek için okuyor yani. Hani bunu bir önemli bir şey olduğunun farkında olduğu için okuyor ama okuyor. Okumuyor demiyorum yani.

Herkese her şeyde bir şeyi var yani. Şimdi biz, çalışırken fark ediyorum, tüm anneler vızır vızır çocuklarının üzerine düşüyor yani. Hani, bu mesela, benim çocuğumla ilgilenmem beni çok artı bir duruma sokmuyor, tüm anneler öyle hemen hemen hepsi öyle yani. Hani, şeyin farkındalar hani bu, bu hayat başka türlü olmuyor. Eğer kız evladın varsa, bu çok daha önemli bir şey zaten. Senin yükün daha ağır yani hani. O hani çünkü sen onun okuması gerektiğini biliyorsun yani. Hani mesele senin ona bıraktığın evde, arabada değil. Çünkü bu hayatı idame ettirebilmesi için okumasının en önemli şey olduğunu biliyorsun hani. Bu biraz zihniyetle alakalı. Hani, burası hani tamam o, kimlik olarak bir şeyi mesela, imar açarak, yani yeni binalar dikerek, hani lüks apartmanlara oturarak, insanları hani tamam daha konforlu, daha düzgün bir hayat imajı verildi ama zihniyet değişmedi. Hani, kuzenimden bahsettim, zengin, durumu iyi, kocaya zerre ihtiyacı yok, kocasının ihtiyacı var ama onun ihtiyacı yok, ama işte üç yıl boyunca aldatılmayı kabul edebiliyor. Yani, hani o sevgisizlikle alakalı bir şey. Hani, bırakamıyor. Hani, kızlarını düşündüğü için değil, kızların da bir etkisi yoktur yani. Hani, kızlarını düşünse, bırakması gerekiyor zaten bence. Yapamıyor. O, biraz şeyle alakalı ya, hani hayata tutunuşla alakalı bir şey yani. Hani, bunun şeyi yok, bunun için bir kitap gerekmiyor, bunu bilmek görmek gerekiyor yani hani. Hayata tutunmak ayrı bir şey yani. Bizimkilerde, bakıyorum mesela ne kadar o kimlik taşınır gibi olsa bile, İç Anadolu'daki, birçok yerden daha gelişkin olsa bile, daha çok işte merkezimiz olsa bile, bizim şeyimiz yok yani, zihniyetimiz o kadar da şey değil yani, çok da iyi işlemiyor gibi hani. Belki de bunun için de belli bir süre gerekiyor yani hani. Belli bir zamanın geçmesi gerekiyor. Din, çok da buradaki insanların hayatında çok etkilidir diyemem; etkili tamam, ama mesela hani ben Kuran okumayı biliyorum ama başı kapalı arkadaşlarımın çoğu okumayı bilmez yani hani. Kuranı ben bilirim ama okumadan önce biliyordum ben. Onu biliyordum. Merak ettiğim için okudum, ettim, Arapça öğrendim biraz. Ama mesela buradaki başı kapalı arkadaşım, hani dini bilmekle alakalı bir durum değil yani. Hani, onun da bence, onun da kendi şeyi var böyle hani, kendi felsefesi var, onu bilmek de ayrı bir şey yani. Onu kapmak da ayrı bir şey yani. Bilemiyorum yani hani.

Yani bilmiyorum umut demek, bu süreçte değil de, umut böyle bir şeyle, böyle bir şey var. Umut en acınası şeydir. Bence. Umut diye bir şey... Bence umuda gerek yok yani. Hayatı yaşarsın. Umut çok böyle, ütöpik bir şey. Umut nedir ya? Hani, hayatı yaşıyorken, ya ayakta kalmaktır, bence en büyük şey, bu hayatta. Yani, aa umut edelim falan değil, ama şeye inanıyorum ben, şükretmek gerekiyor. Dini anlamda değil, hayata dair şükretmek gerekiyor yani. Birçok acıları yaşarken, daha azını yaşayabildiğim için, şükredebilmek bu önemli bir şey. Yani hayata tutunabilmek için, ayakta kalabilmek için. Yani hani bu çok önemli, hani dinle de bunu açıklayabilirsin, başka şeylerde işte, başka şeylerle de açıklayabilirsin ama bence bu önemli bir şey yani. Ben şükretmeyi seviyorum. Şükretmek iyi bir şey yani hani. Hayatta başına gelenlerle ilgili.

Ne de ben pişmanlık duyarım? Pişmanlık duymayı da bıraktım bir tarafa ama daha çok mücadele edebilirdim dediğim anlar oldu, olmadı değil. Ama bunu da şey dedim, kabuğumu kırmak için belki de bunları yaşamam gerekiyordu bazı şeyler için. Yani hani bence ayakta kalmak için, insanların daha çok sebebi var. Yani, nefes almaları için daha çok sebepleri var. Yani, benim çocuklardan sonra bu birazcık daha depreşti. Ondan önce, sadece bir arayıştı bazı şeyler benim için. Ama bundan sonra o arayışım devam etse bile, ayakta kalmak için çok güçlü nedenlerim var. Çocuklar, en büyük nedenim. İşte, aile kavramı, en büyük nedenim. Ama ondan, onun dışında da yani bu hayatta yaşarken bir şeyleri hani kendi çerçeveni de oluştururken hani, bilemiyorum en önemli şey sanırım, yani ne kadar iyi yapabildiğinden ziyade hani böyle ne kadar çok çaba sarf ettiğin, elinden geleni yaptığın yani. Onun için elimden geleni de değil aslında da böyle, elimden bu kadarı geldi de, şu kadar azını yaptım değil yani hani. Yani, yaptım, bitti! Kötü de olsa hani sıkıntı değil, yani. Bu benim elimden gelen bir şey. Bu elimden gelen değil de, bu benim yaptığım bir şey hani. Hani, bunu yaparken çok pervasız da olmamak lazım. "A ben bu kadarını yaptım." Hani, bu tamam da dememek lazım ama bu da zaten o noktada, yapabildiğim şey budur ki bu kadarı çıktı demektir. Hani, ben ikili ilişkilerimde de, arkadaşlık ilişkilerimde de, aileyle ilişkilerimde de bu böyle yani. Bu, o noktada onu yapmam gerektirdiği, gerektiği için yapıyorum. Hani, bu bana doğru geldiği için yapıyorum. Bu belki hani şey olarak belki çok akılcıca bir çözüm olmayabilir ama bu benim doğrudur, ben onu yaşıyorum. Bu çok böyle artistlik bir şey de değil, a ben bunu yaşadım, olayı olarak da değil ama ben bu yaşa kadar bunu öğrendim, bunu böyle devam ettirdim, bundan sonra başka taşlar koyarsam üstüne, o esnada, o arada öğrendiğim şeylerdir, üstüne koyacağım taşlar. Yani hani, bu böyle. O yüzden de, pişmanlığa yer verip böyle geçmişe yönelik düşünmeyi çok seven biri değilim. Çok sevmiyorum da, çok da üzücü geliyor insana. Hani, keşkelik bir şey de yaşamamak gerekiyor, bu hayatta bence. İnsan yaşamalı ve es geçip, yani geçmeli. Hani, onu bitirmeli yani. Hani çok üzülüp, ağlamam yani bir şeyler niye böyle oldu, niye böyle yaptım, demem yani. Sadece söylemem gereken cevabı söyleyip, devam ederim yoluma yani hani. Böyle, bilmiyorum hani. Bu da benim doğrum!

Oh! Vallahi, iyi oldu, iyi geldi yani. Ben de böyle bir toparlarım kafamda ne varsa, ne yoksa böyle.